

Dokument zasedanja

A9-0354/2021

20.12.2021

POROČILO

o izvajanju skupne zunanje in varnostne politike – letno poročilo 2021
(2021/2182(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalec: David McAllister

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
MNENJE ODBORA ZA USTAVNE ZADEVE.....	27
INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU.....	32
POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU.....	33

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o izvajanju skupne zunanje in varnostne politike – letno poročilo 2021 (2021/2182(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji (PEU), zlasti členov 21 in 36,
 - ob upoštevanju poročila podpredsednika Komisije/visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 16. junija 2021 z naslovom Poročilo o SZVP – naše prednostne naloge v letu 2021 (HR(2021)0094),
 - ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta Združenih narodov št. 1325 (2000) z dne 31. oktobra 2000 o ženskah, miru in varnosti,
 - ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o razmerah v Hongkongu, vključno z resolucijo z dne 8. julija 2021 o Hongkongu, zlasti primeru časopisa Apple Daily¹, ter resolucijo z dne 19. junija 2020 o zakonu Ljudske republike Kitajske o nacionalni varnosti v Hongkongu in nujnosti, da se EU zavzame za visoko stopnjo avtonomije Hongkonga²,
 - ob upoštevanju člena 54 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A9-0354/2021),
- A. ker ima Parlament dolžnost in odgovornost izvajati demokratični nadzor in pregled skupne zunanje in varnostne politike ter skupne varnostne in obrambne politike ter bi moral pravočasno in na pregleden način prejeti potrebne informacije ter potrebna učinkovita sredstva za celovito in učinkovito opravljanje te vloge;
- B. ker so nedavni mednarodni dogodki in večdimenzionalni izzivi ter hitro spreminjajoče se geopolitično okolje pospešili obstoječe trende, ki vplivajo na ključne vidike SZVP EU, razkrili ranljivost EU za zunanje dogodke in pritiske, poudarili potrebo po odločnejšem, bolj ambicioznem, verodostojnem, strateškem in enotnem ukrepanju EU na svetovnem prizorišču ter poudarili, da mora biti EU sposobna samostojno določiti lastne strateške cilje in razviti zmogljivosti za njihovo uresničevanje;
- C. ker ti dogodki in izzivi vključujejo pandemijo COVID-19 brez primere, ki se je začela v kitajskem Wuhanu, in njene posledice; razvijajočo se vlogo ZDA na svetovnem prizorišču, hibridne napade na države članice EU, kot je instrumentalizacija migrantov, katerih cilj je ogrožanje naših demokratičnih temeljev; nenehne kršitve mednarodnega prava s strani Belorusije; vse večjo agresivnost Kitajske komunistične partije ter drugih avtoritarnih in totalitarnih režimov; nedavni hiter propad državnih struktur v Afganistanu in posledično predajo države v roke talibanov; napetosti v indijsko-pacifiški regiji, zlasti v Južnokitajskem in Vzhodnokitajskem morju ter v Tajvanski

¹ Sprejeta besedila, P9_TA(2021)0356.

² UL C 362, 8.9.2021, str. 71.

ožini; širjenje orožja za množično uničevanje; dvom o sporazumih o nadzoru nad orožjem; podnebne spremembe; finančni kriminal; zaostrovanje regionalnih konfliktov, ki povzročajo razseljevanje prebivalstva; tekmovanja za naravne vire; pomanjkanje energije in vode; propadanje držav; terorizem; organizirani mednarodni kriminal; kibernetске napade; in dezinformacijske kampanje;

- D. ker so ti trendi posledica sprememb v globalnem razmerju moči v smeri večpolarnega sveta s povečano geopolitično konkurenco, kar otežuje svetovno upravljanje in zagotavljanje mednarodnih javnih dobrin v času, ko so te vedno bolj potrebne;
- E. ker je svet vstopil v novo obdobje stalnih konfliktov, čas vse večje geopolitične negotovosti z vedno večjim številom regionalnih konfliktov in merjenja moči med velesilami, kar pomembno vpliva na varnost EU;
- F. ker škodljivi vplivi podnebnih sprememb na varnost EU postajajo vse bolj izraziti;
- G. ker naj bi se več kot polovica rasti svetovnega prebivalstva do leta 2050 zgodila v Afriki, kjer bo predvidoma rojenih 1,3 milijarde od 2,4 milijarde dodatnih ljudi na planetu; ker bo koncentracija te rasti v nekaterih najrevnejših državah v kombinaciji s podnebnimi spremembami privedla do številnih novih izzivov, ki bodo, če se ne bodo začeli reševati takoj, predstavljali izjemno težavo tako za zadevne države kot za EU; ker bo po podatkih iz poročila konference OZN o trgovini in razvoju iz leta 2019³ vsako leto potrebnih dodatnih 2,5 bilijona USD za izpolnitev zavez iz agende OZN za trajnostni razvoj do leta 2030;
- H. ker mora EU na svetovnem prizorišču ukrepati enotno in usklajeno na podlagi skupne strateške kulture, da bi prevzela vodilno vlogo ter oživila in reformirala multilateralizem, ki ga vodijo njene demokratične vrednote, socialna pravičnost, temeljne pravice, vključno z enakostjo spolov, pa tudi podpora za svobodo v svetu ter vizija za trajnostno in vključujočo prihodnost;
- I. ker velika večina državljanov EU – tudi glede na komentarje na digitalni platformi konference o prihodnosti Evrope – podpira močnejšo vlogo EU in skupen evropski pristop v zadevah zunanje in varnostne politike ter si želi, da bi bila zunanja in varnostna politika EU skladnejša in učinkovitejša;
1. poudarja, da bi morala EU, če želi uresničiti strateški cilj in prevzeti vodilno vlogo v svetovnem merilu, skupno zunanjo in varnostno politiko oblikovati na podlagi naslednjih petih ukrepov:
- prevzem vodilne vloge pri krepitvi večstranskih partnerstev na področju svetovnih prednostnih nalog, zlasti ko gre za partnerstvo z OZN, ter pri varovanju in spodbujanju demokracije in človekovih pravic po vsem svetu,
 - izboljševanje prepoznavnosti in odločanja v EU ter učinkovitejše izkoriščanje vseh instrumentov trde in mehke moči EU, vključno z uvedbo glasovanja s kvalificirano

³ Konferenca OZN o trgovini in razvoju, *Poročilo o trgovini in razvoju za leto 2019 – Financiranje globalnega zelenega dogovora*, 2019.

večino pri sprejemanju odločitev na področju zunanje in varnostne politike,

- vzpostavitev evropske suverenosti s smiselnim prepletanjem zunanjih in notranjih ukrepov EU ter združevanjem sposobnosti samostojnega delovanja, če je to potrebno, s pripravljenostjo za strateško solidarnost s podobno mislečimi partnerji,
- nadaljnji razvoj regionalnih strategij, tudi z diplomatskimi in gospodarskimi prizadevanji ter sodelovanjem na področju varnosti,
- krepitev demokratičnega nadzora, odgovornosti in parlamentarne razsežnosti skupne zunanje in varnostne politike EU;

Prevzem vodilne vloge pri krepitvi večstranskih partnerstev na področju svetovnih prednostnih nalog, zlasti ko gre za partnerstvo z OZN, ter pri varovanju in spodbujanju demokracije in človekovih pravic po vsem svetu

2. pozdravlja, da ima EU čedalje več ambicij in sprejema vse več pobud, da bi prevzela vodilno vlogo pri spodbujanju globalnih partnerstev za ključne prednostne naloge in pri krepitvi na pravih in vrednotah temelječega večstranskega reda z reformo ključnih institucij in organizacij, da bi izboljšali njihovo učinkovitost in povečali njihovo odpornost, pa tudi z boljšo uporabo obstoječih mehanizmov in institucij za večstransko globalno upravljanje; ugotavlja, da te pobude mednarodni skupnosti, ki jo ureja mednarodno pravo, omogočajo, da se učinkovito spoprijema s svetovnimi izzivi, kot so podnebne spremembe, pandemije, energetska kriza in teroristične grožnje, ter se bori proti vplivu zlonamernih avtoritarnih akterjev; znova poudarja, da mora zunanja in varnostna politika EU zagotoviti izvajanje ciljev trajnostnega razvoja OZN do leta 2030;
3. poudarja, da morata EU in OZN vzpostaviti resnično strateško partnerstvo na področju podnebnih ukrepov in človekovih pravic ter v okviru kriznega upravljanja; poziva države članice in vlade po vsem svetu, naj organom OZN dodelijo več pristojnosti, virov in zmogljivosti za posredovanje; obžaluje, da Kitajska in Rusija varnostnemu svetu Združenih narodov preprečujeta, da bi obsodil dejanja zatiralskih režimov, ovirata enoten mednarodni odziv na različne krize ter preprečujeta izvajanje sklepov G7 na ravni OZN; ponovno izraža odločno podporo Mednarodnemu kazenskemu sodišču ter poziva EU in države članice, naj temu sodišču zagotovijo ustrezno finančno podporo, da bo lahko opravljalo svoje naloge;
4. poudarja, da mora EU na svetovni ravni braniti in spodbujati demokracijo tako, da je za zgled drugim, tudi z doslednim spoštovanjem načel demokracije, človekovih pravic in pravne države v vseh državah članicah; poziva EU, naj po vsem svetu spodbuja zaveznitvo demokracij; vztraja, da morajo podobno misleče demokracije združiti vire, izmenjati primere najboljše prakse, usklajevati skupne ukrepe ter oblikovati skupne strategije na področju boja proti zlonamernemu vmešavanju in dezinformacijam avtoritarnih držav in njihovih posrednikov, sovražnih nedejavnih akterjev in organizacij, pa tudi protidemokratičnih akterjev v demokratičnih družbah; meni, da bi morale EU in njene države članice, da bi bilo to uspešno, med drugim s tesnim sodelovanjem z Natom spodbujati pristop vseh vlad in celotne družbe k preprečevanju hibridnih groženj, skupaj z ambicioznim programom za podporo demokraciji, ki se

osredotoča na ohranjanje in spodbujanje svobode govora in neodvisnosti medijev; v zvezi s tem izraža polno podporo vrhunskim srečanjem za demokracijo, ki jih bodo gostile ZDA, s poudarkom na konkretnih ukrepih za zaščito splošnih človekovih pravic, preprečevanje nazadovanja demokracije in boj proti korupciji;

5. poziva EU, naj razvije nabor orodij EU za boj proti tujemu vmešavanju, propagandi in operacijam vplivanja, vključno z razvojem novih instrumentov, ki bi omogočali, da bi plačilo stroškov naložili storilec, in okrepitvijo ustreznih struktur, zlasti projektnih skupin Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) za strateško komuniciranje; pozdravlja potekajočo revizijo kodeksa ravnanja Komisije glede dezinformacij; poudarja, da mora EU povečati prepoznavnost svojih ukrepov, tako da mora začeti bolj in bolj strateško obveščati svoje državljane in širši krog o svojih zunanjih ukrepih;
6. je močno zaskrbljen zaradi nenehnega slabšanja razmer na področju demokracije in človekovih pravic v vse več državah, ki niso članice EU, vključno z napadi na politične pravice in volilno integriteto; znova potrjuje, kako pomembno, je da EU nenehno podpira volilne procese po svetu, med drugim z misijami za opazovanje volitev, in opozarja, da ima Parlament na tem področju zelo pomembno vlogo; poudarja, da je pomembno zagotoviti najvišjo raven varstva za nacionalne opazovalce volitev; poziva EU, naj z vsemi zadevnimi partnerji, kot so Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE), Svet Evrope in organizacije, ki so podprle izjavo o načelih za mednarodno opazovanje volitev in kodeks ravnanja za mednarodne opazovalce volitev, dodatno okrepi sodelovanje pri opazovanju volitev;
7. spodbuja EU, naj prevzame še bolj vodilno vlogo pri varovanju in spodbujanju svobode, demokracije in človekovih pravic na večstranskih forumih, zlasti v OZN; meni, da bi morala EU zagotoviti pregledno in učinkovito uporabo globalnega režima sankcij EU na področju človekovih pravic (GHRSS) (zakon Magnickega), tudi z razširitvijo področja uporabe GHRSS na kazniva dejanja, povezana s korupcijo; ponovno poudarja, da bi morala EU bolje uveljavljati določbe o človekovih pravicah iz mednarodnih sporazumov, ki jih je sklenila; opozarja na politično naravo globalnega režima sankcij EU na področju človekovih pravic, ki je del celostnega in celovitega političnega pristopa EU;
8. vztraja, da je treba celovito izvajati in sistematično vključevati načelo enakosti spolov in akcijski načrt EU za enakost spolov III (GAP III) v vse zunanje ukrepe EU na vseh ravneh sodelovanja ter v vse ustrezne dejavnosti in koncepte, tudi po izteku akcijskega načrta GAP III; poziva EU in njene države članice, naj prevzamejo vodilno vlogo pri izvajanju resolucije Varnostnega sveta OZN 1325 (2000) o ženskah, miru in varnosti;
9. poziva k učinkovitemu izvajanju koncepta za mirovno posredovanje EU iz leta 2020, da bi EU utrdila svoj položaj vplivnega svetovnega akterja, ki vlaga v preprečevanje konfliktov in mediacijo, ter vodilnega akterja pri spodbujanju in uresničevanju miru na mednarodni ravni; opozarja, da ima EU v primerjavi s posameznimi državami članicami prednost na področju preprečevanja in reševanja konfliktov; poudarja, da ima Parlament s parlamentarno diplomacijo na tem področju ključno vlogo; se zaveda, da imajo mladinske organizacije pomembno vlogo pri oblikovanju miroljubnih družb, pa tudi pri spodbujanju kulture miru, strpnosti ter medkulturnega in medverskega dialoga;

10. ponovno poziva k močnejši podpori strategije EU za pomorsko varnost, saj je ohranitev pravice do plovbe vse večji izziv v svetu, pa tudi v sosedstvu; poudarja, da bi bilo treba pravico do plovbe vedno spoštovati; poziva EU, naj se močneje osredotoči na svobodo plovbe in ukrepe, ki se posvečajo umiritvi razmer in preprečevanju oboroženih spopadov in vojaških incidentov na morju;
11. poziva, naj EU pri sodelovanju s ključnimi partnerji izbere ambiciozen načrt za podpiranje svobode veroizpovedi ali prepričanja zunaj EU in izpostavljanje vprašanja pregona na podlagi vere ali prepričanja; ugotavlja, da podpiranje svobode veroizpovedi ali prepričanja prispeva k spodbujanju trajnega miru in je zato pomembno pri reševanju številnih izzivov, s katerimi se soočajo EU in partnerske države; poziva Evropsko komisijo, naj čim prej imenuje novega posebnega odposlanca EU za spodbujanje svobode veroizpovedi ali prepričanja;
12. pozdravlja, da ima EU pri prizadevanjih za boj proti podnebnim spremembam vodilno vlogo, ter poziva Komisijo in ESZD, naj predlagata nove pobude, kot je internacionalizacija evropskega zelenega dogovora, pa tudi pobude, s katerimi bi obravnavali varnostna tveganja, povezana s podnebnimi spremembi, in obravnavali posledice podnebnih sprememb na lokalni ravni, zlasti za ranljivo prebivalstvo in močno prizadete skupnosti; meni, da bi morala EU podpreti ambiciozne cilje za zmanjšanje emisij CO₂ v državah, ki niso članice EU, in poudarja, da mora imeti podnebna diplomacija ključno vlogo; pričakuje, da bo imelo izvajanje evropskega zelenega dogovora pomembne geopolitične posledice in bo negativno vplivalo na odnose EU z nekaterimi njenimi partnerji, na primer v zvezi z odvisnostjo EU od dobave fosilnih goriv iz Rusije;
13. pozdravlja pristop EU in vodilno vlogo v svetu pri zagotavljanju cepiv proti COVID-19 ter obravnavanju socialnih in gospodarskih posledic pandemije prek mehanizma COVAX in svežnja za globalno okrevanje Ekipe Evropa; poziva EU, naj pripravi trdno globalno zdravstveno strategijo, vključno s prizadevanji na svetovni ravni in ravni EU, da bi poskrbela za boljšo svetovno pripravljenost in omogočila učinkovit odziv na prihajajoče krize ter zagotovila svoboden, pravičen, cenovno dostopen in enakopraven dostop do cepiv po vsem svetu; ponovno poudarja, da mora EU povečati avtonomnost na področju zdravja in diverzificirati svoje dobavne verige, da bi odpravila odvisnost od avtoritarnih in totalitarnih režimov; pozdravlja partnerstvo med EU in ZDA pri svetovni kampanji cepljenja proti COVID-19;
14. priznava, da so tehnologija, povezljivost in podatkovni tokovi pomembni vidiki zunanjih odnosov in partnerskih sporazumov EU ter imajo pomembne geopolitične posledice; poziva EU, naj sklene svetovna partnerstva za določitev pravičnih, odprtih in na vrednotah temelječih norm in standardov za etično in na pravilih temelječo ter na človeka osredotočeno uporabo tehnologij, ki bodo spoštovale zasebnost posameznih uporabnikov, zlasti na področju umetne inteligence in upravljanja interneta, in sicer tako, da kibernetško diplomacijo postavi v središče zunanjega delovanja; poudarja, da mora EU v zvezi s tem poskrbeti za sodelovanje in usklajevanje med demokracijami, prav tako pa zagotoviti spoštovanje mednarodnega in humanitarnega prava pri reševanju konfliktov; poudarja, da lahko nove digitalne tehnologije predstavljajo posebno grožnjo zagovornikom človekovih pravic in drugim, saj olajšujejo nadzor, omejevanje in spodkopavanje njihovih dejavnosti, kot je nedavno pokazala afera

Pegasus; poziva EU, naj prevzame pobudo in se zavzame za moratorij na izvoz vohunske programske opreme, ki bi jo bilo mogoče uporabiti za zatiranje, ter za sprejetje trdnega mednarodnega regulativnega okvira na tem področju; poziva EU in države članice, naj zagotovijo ustrezno skrbnost na področju človekovih pravic ter ustrezno preverjanje izvoza evropske tehnologije za nadzor in tehnične pomoči v skladu z uredbo o blagu z dvojno rabo⁴; poziva EU in države članice, naj si v dialogu z vladami držav, ki niso članice EU, prizadevajo za odpravo represivnih zakonodajnih praks in zakonodaje na področju kibernetike in boja proti terorizmu; poudarja potrebo po tem, da EU ohrani pravice posameznikov; zato poudarja, da sistemi socialnega točkovanja niso skladni s temeljnimi vrednotami EU; poudarja, da se takih politik in orodij nadzora v nobenem primeru ne bi smelo uvajati in uporabljati v EU; v zvezi s tem poudarja, da si mora EU prizadevati za omejevanje nadnacionalnega dosega digitalnega zatiranja in se proti njemu boriti; ugotavlja, da je izvoz obrambnih tehnologij in orožja v pristojnosti držav članic;

15. znova poudarja, da bi morala EU razviti in izvajati globalno strategijo povezljivosti, s katero bi razširila sedanjo strategijo povezljivosti med EU in Azijo ter omogočila strateški odziv za okrepitev svojega vpliva v številnih svetovnih regijah, na primer v Latinski Ameriki, Afriki in Aziji; zato pozdravlja ambiciozno in večplastno pobudo „Global Gateway“, ki jo je Komisija predstavila 1. decembra 2021 in katere cilj je med drugim pravično in trajnostno vlagati v digitalna omrežja in kakovostno infrastrukturo s partnerji po vsem svetu, ter obljublja močnejša partnerstva brez ustvarjanja odvisnosti; poudarja, da bi morala Komisija projekte povezljivosti z državami, ki niso članice EU, pogojevati s spoštovanjem strogih socialnih in delavskih pravic, preglednosti, človekovih pravic, potrebne skrbnosti, medoperabilnosti, dobrega upravljanja in demokratičnih standardov ter etično uporabo tehnologije doma in v tujini; v zvezi s tem ugotavlja, da bi morala Komisija razviti strategijo za izboljšanje dostopa svojih partnerjev do zanesljive in varne tehnologije; poudarja, da je treba pri naložbah v povezljivost podpirati gospodarsko odpornost in razogljičenje gospodarstva, ki bo združljivo s Pariškim sporazumom; poziva, naj se okrepijo prizadevanja za izvajanje partnerstev EU na področju povezljivosti, in spodbuja Komisijo, naj te projekte povezljivosti razvija skupaj in v sodelovanju s podobno mislečimi partnerji; bi bil zadovoljen, če bi se na naslednjem vrhunskem srečanju Afriške unije in EU vzpostavilo partnerstvo z Afriško unijo na tem področju;
16. pozdravlja svetovno pobudo skupine G7 „Build Back Better World“ in poziva EU, naj prevzame dejavno vlogo pri njenem nadaljnjem razvoju, med drugim z opredelitvijo povezav, pri tem pa naj ravna v skladu s strategijo „svetovni portal“ in poskrbi za vzajemno krepitev;

Izboljševanje prepoznavnosti in odločanja v EU ter učinkovitejše izkoriščanje vseh instrumentov trde in mehke moči EU, vključno z uvedbo glasovanja s kvalificirano večino pri sprejemanju odločitev na področju zunanje in varnostne politike

17. znova poudarja, da EU potrebuje predvsem enotnost ter močnejšo in pristno politično voljo držav članic, da bi se dogovorile o ciljih skupne zunanje politike EU in jih

⁴ Uredba (EU) 2021/821 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2021 o vzpostavitvi režima Unije za nadzor izvoza, posredovanja, tehnične pomoči, tranzita in prenosa blaga z dvojno rabo (UL L 206, 11.6.2021, str. 1).

spodbujale ter sodelovale na področju varnosti in obrambe EU, pri tem pa skušale uresničevati cilje, vrednote, načela in norme iz člena 21 PEU; poudarja, da je treba vzpostaviti varnostno in obrambno unijo, ki bi služila kot izhodišče za skupno evropsko obrambno politiko v skladu z določbo iz člena 42(2) PEU;

18. poudarja, da mora imeti zunanja politika EU lastne instrumente na področju zunanjih zadev, človekovih pravic ter varnosti in obrambe; opozarja, da je bilo stalno strukturno sodelovanje (PESCO) sicer vključeno že v Lizbonsko pogodbo, a je bilo vzpostavljeno šele leta 2017; zato poziva države članice in Svet, naj zberejo pogum in čim bolj učinkovito uporabljajo vse instrumente zunanje politike, ki so na voljo v Pogodbah;
19. poudarja, da mora EU v sodelovanju z državami članicami okrepiti sposobnost učinkovitega, pravočasnega, proaktivnega in neodvisnega ukrepanja ter pripraviti odziv EU na sedanje in prihodnje izzive; poudarja, da mora EU nujno vzpostaviti mehanizem samodejne izmenjave informacij in obveščevalnih podatkov med državami članicami in EU o zunanjih zadevah in varnostnih vprašanjih, ki se pojavljajo zunaj EU, tudi kadar gre za terorizem, ki še naprej ogroža evropske vrednote in varnost ter zahteva večstranski pristop; pozdravlja proces strateškega kompasa, ki trenutno poteka, saj je izhodišče za napredek pri vzpostavitvi evropske varnostne in obrambne unije in strateške neodvisnosti EU na področju varnosti in obrambe, pa tudi za razvoj skupne evropske strateške varnostne in obrambne kulture, ki jo bodo vodile naše skupne vrednote in cilji, skupno razumevanje groženj ter upoštevanje varnostne in obrambne politike v državah članicah; pričakuje, da bo strateški kompas pomagal oblikovati skupno vizijo za varnost in obrambo EU pri doseganju strateške avtonomije; poudarja, da bi moral biti eden od rezultatov tudi reformirana različica globalne strategije EU iz leta 2016, ki bi upoštevala največja tveganja, izzive in priložnosti, EU pa omogočila, da bi v svetu prevzela bolj proaktivno vlogo; poleg tega poudarja, da bi morale biti te ugotovitve podlaga za revizijo drugih dokumentov, kot je načrt za razvoj zmogljivosti iz leta 2018;
20. poudarja, da so človekove pravice izjemno pomemben del palete orodij EU za zunanje zadeve in spominja na njihovo možnost dopolnjevanja; spodbuja EU, naj se pri zagovarjanju človekovih pravic in uporabi sankcij usklajuje s partnerskimi državami, da bi povečala njihov učinek; opozarja, da je dosledna in enotna uporaba omejevalnih ukrepov v vseh državah članicah osnovni pogoj za verodostojnost in učinkovitost zunanje politike EU; poziva Komisijo v vlogi varuhinje pogodb, Svet in podpredsednika Komisije/visokega predstavnika za zunanje zadeve in varnostno politiko, ki so odgovorni za enotnost, skladnost in učinkovitost zunanje politike EU, naj zagotovijo, da bodo nacionalni odzivi na neizpolnjevanje omejevalnih ukrepov, ki jih je sprejela EU, učinkoviti, sorazmerni in odvratilni; poziva EU, naj še naprej tesno sodeluje in se usklajuje z Združenimi državami Amerike pri uporabi sankcij za doseganje skupnih ciljev zunanje in varnostne politike, pri čemer naj se izogiba morebitnim neželenim posledicam za interese obeh držav;
21. poudarja tudi, da mora strateški kompas, ko bo dokončno pripravljen, prinesiti občutno dodano vrednost za skupno zunanjo in varnostno politiko EU ter solidarnost med državami članicami in ne bi smel biti zgolj seznam groženj in izzivov, s katerimi se soočajo EU in njene države članice; vztraja, da bi moral končni osnutek strateškega kompasa opredeliti sedanje in prihodnje vrzeli v zmogljivostih, tako na institucionalni

ravni kot z vidika sredstev, ter zagotoviti jasen načrt za zapolnitev teh vrzeli; ponovno poudarja željo Parlamenta, da se ga vključi v ta postopek; pričakuje, da bosta končni osnutek strateškega kompasa in strateški koncept Nata skladna in bosta odražala jasno delitev nalog med EU in Natom, da bi zagotovili boljše sodelovanje in porazdelitev bremena ter opredelili načine za okrepitev sodelovanja med EU in Natom; spodbuja države članice, naj v celoti izkoristijo možnosti, ki jih ponuja članstvo v Natu; od držav članic zahteva, naj po dokončanju strateškega kompasa dosežejo ambiciozen skupni dogovor o členih 42(7) PEU in 222 PDEU ter o njihovem odnosu do člena 5 Severnoatlantske pogodbe;

22. opozarja, da Pogodbi predvidevata možnost za izboljšanje postopkov odločanja o skupni zunanji in varnostni politiki; opozarja na člen 31(2) PEU, ki Svetu omogoča, da nekatere odločitve o zadevah skupne zunanje in varnostne politike sprejema s kvalificirano večino, in na premostitveno klavzulo iz člena 31(3) PEU, ki omogoča postopen prehod na glasovanje s kvalificirano večino za odločitve na področju SZVP, ki nimajo vojaškega ali obrambnega pomena, temveč krepijo solidarnost in medsebojno pomoč EU med krizami; poudarja, da sprejemanje odločitev s soglasjem ovira sposobnost ukrepanja EU, zato poziva države članice, naj pri sprejemanju odločitev na področju skupne zunanje in varnostne politike glasujejo s kvalificirano večino; zlasti poziva, naj se glasovanje s kvalificirano večino uporablja pri sprejemanju izjav o mednarodnih vprašanjih človekovih pravic in odločitev v zvezi s človekovimi pravicami, uvedbo in izvajanjem sankcij v okviru globalnega režima sankcij EU na področju človekovih pravic ter vseh odločitev v zvezi s civilnimi misijami skupne varnostne in obrambne politike; poudarja, da bi lahko uporaba členov 31 in 44 PEU izboljšala prožnost in zmožnost ukrepanja EU v zvezi s številnimi zunanjepolitičnimi vprašanji;
23. znova poziva k vzpostavitvi novih oblik sodelovanja, kot je Evropski varnostni svet, da bi celovito pristopili h konfliktom in krizam; poudarja, da bi bilo treba razmisliti o sestavi in morebitnem obsegu tega sodelovanja; opozarja, da konferenca o prihodnosti Evrope, ki poteka, zagotavlja ustrezen okvir za oblikovanje inovativnih predlogov v zvezi s tem; poziva, naj bo konferenca bolj ambiciozna, ko gre za zunanjo razsežnost politik EU, vključno z obrambo in varnostjo, na primer z ustanovitvijo stalnih večnacionalnih vojaških enot EU in uvedbo glasovanja s kvalificirano večino, kadar EU odloča o vprašanjih zunanje politike; vendar ugotavlja, da samo novi institucionalni okviri ne bodo rešili strukturnih in političnih izzivov, s katerimi se sooča skupna varnostna in obrambna politika; ponovno poziva k ustanovitvi sveta obrambnih ministrov;
24. poudarja, da bi morali lastni instrumenti EU vključevati ustanovitev evropske diplomatske akademije, ki bi pripravila diplomate EU že od samega začetka, ti pa bi se zbliževali glede skupnih vrednot in interesov EU ter se približevali pravemu občutku pripadnosti, ki ga določa skupna diplomatska kultura z evropskega vidika; poziva k celovitemu izvajanju pilotnega projekta „Na poti k ustanovitvi evropske diplomatske akademije“, ki bi lahko utrl pot ustanovitvi tovrstne akademije in bi moral vključevati vzpostavitev izbirnega postopka za vstop v ESZD in delegacije EU; poudarja, kako pomembno je okrepiti diplomatsko predstavništvo EU v državah nečlanicah in si prizadevati za polnopravno diplomatsko predstavništvo v večstranskih organizacijah na splošno, zlasti pa v OZN; poudarja, da bi močnejša zastopanost EU v državah

nečlanicah in večstranskih organizacijah znatno spodbudila tako potrebno enotnost med institucijami in državami članicami EU pri reševanju svetovnih izzivov na področju skupne zunanje in varnostne politike;

25. poudarja, da celovit pristop k skupni zunanji in varnostni politiki zahteva sinergijo vseh virov, ki so EU na voljo na področju zunanjega delovanja; v zvezi s tem poudarja ključno vlogo in primerjalno prednost Evropskega parlamenta v diplomaciji EU, zlasti prek medparlamentarnih odnosov in obsežnega sodelovanja Parlamenta s tretjimi stranmi prek programov v podporo demokraciji; poziva Komisijo, Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj priznajo Parlament kot del Ekipe Evropa ter to upoštevajo tudi v operativnih strukturah; poudarja, da je kultura postala koristno diplomatsko orodje in temeljni del mehke moči EU; poudarja, da ima kultura velik potencial za spodbujanje vrednot EU;
26. poziva ESZD in Svet, naj ukrepata, da bi pregledala področje delovanja in mandate posebnih predstavnikov in posebnih odposlancev EU ter pripravila pregledno in celovito oceno njihove učinkovitosti in dodane vrednosti, kot je Parlament zahteval v svojem priporočilu z dne 13. marca 2019⁵; poziva ESZD in Svet, naj sprejmeta vse potrebne ukrepe za čim prejšnje upoštevanje priporočila Parlamenta;
27. pozdravlja, da si Komisija prizadeva okrepiti zmogljivosti EU za predvidevanje, tudi ko gre za skupno zunanjo in varnostno politiko, kot je razvidno iz drugega letnega poročila o strateškem predvidevanju o „zmogljivosti in svobodi ukrepanja EU“; predlaga, naj se dejavnosti medinstitucionalnega predvidevanja izvajajo na politični ravni, da se predvidevanje vključi v oblikovanje politik in izboljša pripravljenost EU na prihodnje izzive, kot so krize in konflikti zaradi podnebnih sprememb, ter okrepi sposobnost oblikovanja regionalnega in svetovnega dogajanja;
28. poudarja, da mora biti zunanja razsežnost proračuna EU ustrezno financirana in pripravljena na takojšen odziv na sedanje, nastajajoče in prihodnje izzive; vztraja, da bi moral biti proračun za zunanje delovanje osredotočen na geografska in tematska prednostna področja, pa tudi na področja, kjer lahko ukrepi EU prinesejo največjo dodano vrednost;

Vzpostavitev evropske suverenosti s smiselnim prepletanjem zunanjih in notranjih ukrepov EU ter združevanjem sposobnosti samostojnega delovanja, če je to potrebno, s pripravljenostjo za strateško solidarnost s podobno mislečimi partnerji

29. poziva EU, naj poveča svojo strateško suverenost na posebnih področjih, ki so bistvena za nadaljnjo prevlado Unije na mednarodnem prizorišču, kot so spodbujanje vrednot EU, temeljne pravice, pravična trgovina, ekonomija, varnost in tehnologija, socialna pravičnost, zeleni in digitalni prehod, energija, pa tudi njena vloga pri obravnavanju sovražne nastrojenosti avtoritarnih in totalitarnih režimov; poudarja, da je treba ustrezno povezati zunanje ukrepe in notranje politike EU; ponovno poziva k oblikovanju evropske varnostne in obrambne unije, ki bi bila izhodišče za izvajanje skupne evropske obrambe v skladu z določbo iz člena 42(2) PEU, EU omogočila samostojno zaščito

⁵ Priporočilo Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2019 Svetu, Komisiji in podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o področju delovanja in mandatu posebnih predstavnikov EU (UL C 23, 21.1.2021, str. 146).

svojih varnostnih interesov, kadar je to potrebno, ter prispevala k temu, da bi EU postala zmogljivejša in verodostojnejša strateška partnerica za svoje zaveznice, vključno z Natom in ZDA; poziva k okrepitvi in racionalizaciji obrambnega sodelovanja, na primer pri vprašanjih, povezanih z obrambno opremo;

30. poudarja, da avtonomija EU na področju varnosti in obrambe pomeni razvoj, usklajevanje in hiter začetek uporabe zanesljivih in interoperabilnih strateških zmogljivosti, potrebnih za učinkovito krizno upravljanje; zaščito EU in njenih državljanov. usposabljanje ključnih partnerjev; učinkovito sodelovanje, odločanje ter delitev delovnih, razvojnih in proizvodnih zmogljivosti med državami članicami ob popolni solidarnosti in na ravni EU ter med drugimi mednarodnimi organizacijami, kot sta OZN in Nato; ter sposobnost samostojnega odločanja in delovanja, če je to potrebno in v skladu z lastnimi interesi, načeli in vrednotami, kot je določeno v členu 21 PEU, predvsem da se EU uveljavi kot učinkovit svetovni akter, pri tem pa v celoti spoštuje mednarodno pravo; Poudarja, da bi bilo treba dati prednost oblikovanju močnih in zanesljivih zavezništev, partnerstev in večstranskih dogovorov ter vzpostavljanju strateške solidarnosti s podobno mislečimi državami; poudarja, da bi morale ta pristop dodatno okrepiti sodelovanje s partnerji, zlasti v okviru zveze Nato; ugotavlja, da bi morale biti te okrepljene evropske strateške zmogljivosti in strukture združljive z Natom in se z njim dopolnjevati; v zvezi s tem pozdravlja napoved predsednice Komisije, da bo v času francoskega predsedovanja Svetu organizirano vrhunsko srečanje o evropski obrambi; poudarja, da bosta EU in Nato do konca leta 2021 predložila skupno izjavo o sodelovanju; poziva k vzpostavitvi „zmogljivosti za hitro napotitev“, ki jo je predstavil podpredsednik/visoki predstavnik, saj gre za prvi korak k vzpostavitvi stalnih večnacionalnih vojaških enot EU; poudarja, da bi morale take sile zagotoviti dodano vrednost v primerjavi z bojnimi skupinami EU, ki niso bile nikoli napotene; zato poziva Svet in Komisijo, naj ocenita in razvijeta možnosti za ustanovitev stalnih večnacionalnih vojaških enot EU, ki se financirajo iz evropskega mirovnega instrumenta in proračuna EU, tako da v celoti izkoristita sedanje možnosti, ki jih ponujata Pogodbi EU;
31. priznava, da je Nato še zmeraj temelj skupne evropske varnosti in obrambe, in spodbuja zaveznike na obeh straneh Atlantika, naj ponovno potrdijo svojo zavezanost Natu kot glavni instituciji za obrambo evroatlantskega območja; ponovno poziva zaveznice, naj ohranijo in izpolnijo dogovorjene zahteve glede porazdelitve bremena, vključno s predvidenimi odhodki za obrambo v višini 2 % BDP, kot je bilo dogovorjeno na vrhu Nata v Newportu leta 2014;
32. poziva države članice, naj uskladijo politiko izvoza orožja na podlagi določb Skupnega stališča Sveta 2008/944/SZVP z dne 8. decembra 2008, ki opredeljuje skupna pravila glede nadzora izvoza vojaške tehnologije in opreme⁶, ter začnejo dosledno upoštevati vsa merila; ponovno poziva visokega predstavnika/podpredsednika, naj prednostno obravnava področja neširjenja, razoroževanja in nadzora nad oborožitvijo, saj so nekateri režimi nadzora pod pritiskom zaradi zlonamernih državnih akterjev, drugi pa v veliki meri prezrti, prav tako pa se razvijajo in uporabljajo nove tehnologije, ki niso zgolj prelomne, temveč jih je mogoče označiti kot revolucionarne v vojaških zadevah;

⁶ UL L 335, 13.12.2008, str. 99.

33. poudarja, da mora Unija še naprej razvijati in krepiti svojo tehnološko, operativno in digitalno suverenost ter strokovno znanje, pri tem pa vzpostavlja močno evropsko obrambno industrijo in trg, razvijati tehnološko in industrijsko bazo evropske obrambe, povečati skupne vojaške raziskave in razvoj, javna naročila, usposabljanje, vzdrževanje, skupni pristop k zanesljivosti oskrbe ter ambicioznejše sodelovati z demokratičnimi zavezniki; poudarja, da je treba posebno pozornost nameniti nastajajočim prelomnim tehnologijam, ukrepom za kibernetiko varnost in kibernetiko obrambo, zaščiti in odpornosti kritične infrastrukture ter zanesljivi oskrbi s ključnimi tehnološkimi komponentami, kot so mikroprevodniki; opozarja na priložnosti, ki jih ponujajo obstoječi instrumenti in mehanizmi, kot so PESCO, Evropski obrambni sklad in usklajeni letni pregled na področju obrambe; poziva države članice, naj v celoti uporabijo te instrumente in mehanizme; pozdravlja prve razpise za zbiranje predlogov v okviru evropskega obrambnega sklada, ki je bistven instrument za krepitev evropske varnosti in obrambe ter strateške suverenosti EU;
34. je previden zaradi tehnološke odvisnosti EU od ponudnikov, ki niso iz EU, zlasti tistih iz nedemokratičnih držav; je zaskrbljen, ker je Evropa odvisna od tujih digitalnih orodij za kibernetiko varnost; poziva institucije EU, naj na ravni EU dosežejo soglasje o tem, da je treba ohraniti neodvisnost Evrope na različnih ključnih tehnoloških področjih, ter predlagajo pragmatičen in avtonomen pristop, s katerim se preprečijo odvisnosti in geopolitična prisila v kritičnih tehnoloških sektorjih; še posebej poudarja strateški pomen infrastrukture 5G in podmorskih kablov;
35. poudarja, da so skupna politika na področju kibernetike obrambe in znatne zmogljivosti za kibernetiko obrambo osrednji elementi za razvoj poglobljene in okrepljene evropske varnostne in obrambne unije; poudarja, da je nujno treba razviti in okrepiti vojaške zmogljivosti za kibernetiko obrambo na ravni EU in na ravni držav članic; poudarja, da morajo vse institucije EU in države članice sodelovati na vseh ravneh, da bi oblikovali strategijo za kibernetiko varnost; poziva ESZD, naj zagotovi ustrezno raven kibernetike varnosti za svoje premoženje, prostore in dejavnosti, tudi za svoj sedež, ter za delegacije EU;
36. poudarja, da je evropski vesoljski sektor ključnega pomena za doseganje avtonomije EU na svetovni ravni ter za blaginjo in varnost naših družb; izraža globoko zaskrbljenost, ker vesolje hitro postaja politično prizorišče, ki odraža geopolitično konkurenco na Zemlji in novo tehnološko prelomnico, ter ima potencial, da se hitro spremeni v vojaško prizorišče, če ne bodo vzpostavljeni pravi mednarodni pravni instrumenti; podpira pobude za krepitev vesoljske politike EU, vključno z ambicioznim novim vesoljskim programom EU, ki si mora prizadevati za zaščito sedanjih in prihodnjih evropskih vesoljskih zmogljivosti; vztraja, da bi morala EU politične in finančne zaveze uskladiti s svojimi ambicijami na področju vesolja; poziva EU, naj si bolj prizadeva za razvoj celovite mednarodne ureditve vesolja, da bi preprečili oboroževanje v vesolju; podpira Satelitski center Evropske unije, ki odločevalcem zagotavlja zgodnje opozarjanje na morebitne krize in globalno situacijsko zavedanje;

Nadaljnji razvoj regionalnih strategij, tudi z diplomatskimi in gospodarskimi prizadevanji ter sodelovanjem na področju varnosti,

37. pozdravlja sklepe vrha o Zahodnem Balkanu, ki je potekal na Brdu pri Kranju med

slovenskim predsedovanjem Svetu; ponovno izraža podporo evropski perspektivi držav Zahodnega Balkana in v skladu s tem ponovno poziva, naj se širitveni proces pospeši, državam, ki se želijo pridružiti EU, pa predstavi jasna pot; poziva države članice, naj končno izpolnijo svoje obljube, in poudarja, da je treba obvezno brez odlašanja organizirati prve medvladne konference z Albanijo in Severno Makedonijo ter odobriti liberalizacijo vizumskega režima za Kosovo; poudarja, da se širitveni proces še zmeraj odločno pogojuje s tem, da države kandidatke izpolnjujejo vsa ustrezna merila, ki jih je določil Evropski svet, pri čemer se poseben poudarek namenja krepitvi demokracije, pravne države in človekovih pravic in pravic manjšin ter spodbujanju sprave in gospodarskega napredka na Zahodnem Balkanu, kar je predpogoj za trajen mir, stabilnost in blaginjo; poudarja potrebo po okrepljenem sodelovanju pri reševanju skupnih izzivov; poudarja, da je treba preučiti izkušnje, pridobljene v zvezi s širitveno politiko, ter da so potrebne večja prepoznavnost in dodatne naložbe v regiji, da se poveča ozaveščenost javnosti in s tem verodostojnost in angažiranost EU; poziva k sodelovanju EU z državami Zahodnega Balkana, da bi našli rešitve za težave, ki ovirajo nadaljnje reforme, vključno z začetkom izvajanja 14 ključnih prednostnih nalog v Bosni in Hercegovini, ki bodo zagotovile izvajanje Daytonskega mirovnega sporazuma; poudarja pomen evropskega povezovanja teh partnerskih držav za stabilnost in varnost celine kot celote; poziva EU, naj podpre civilno družbo na Zahodnem Balkanu pri spodbujanju in širjenju evropskih vrednot; pozdravlja delo operacije EUFOR Althea, saj prispeva k miru, stabilizaciji in evropski integraciji Bosne in Hercegovine; opozarja na dejstvo, da ima ta misija še vedno ključno vlogo pri varnosti in stabilnosti Bosne in Hercegovine ter regije; poudarja, da je glede na morebitno prihodnjo širitev nujno učinkovitejše sprejemanje odločitev na ravni EU;

38. poudarja, da bi moral nedavno sprejeti instrument za predpristopno pomoč za obdobje 2021–2027 (IPA III) podpirati dolgoročne naložbe v evropsko prihodnost regije in da bi bilo treba za doseganje konkretnih rezultatov učinkovito uporabiti izboljšano pogojevanje instrumenta; pozdravlja, da je bilo v posodobljenem instrumentu IPA III vpeljana strožje pogojevanje v zvezi z demokracijo, človekovimi pravicami in pravno državo; pozdravlja gospodarski in naložbeni načrt za Zahodni Balkan in poziva k njegovemu takojšnjemu izvajanju, da bi omogočili dolgoročno okrevanje in gospodarsko rast tega območja ter njegovo trajnostno povezljivost, s čimer bi Zahodni Balkan približali enotnemu trgu EU;
39. ponovno potrjuje svojo neomajno podporo državam vzhodnega partnerstva, zlasti v zvezi z njihovo neodvisnostjo, suverenostjo in ozemeljsko celovitostjo znotraj njihovih mednarodno priznanih meja in ob upoštevanju volje ljudstva; poziva k celovitemu izvajanju pridružitvenih sporazumov z Gruzijo, Moldavijo in Ukrajino ter celovitega in okrepljenega sporazuma o partnerstvu z Armenijo; poudarja, da je treba nadaljevati pogajanja o celovitem in okrepljenem sporazumu o partnerstvu med EU in Azerbajdžanom; poziva države vzhodnega partnerstva, zlasti tiste, ki so se odločile za demokracijo in evropsko povezovanje, naj zagotovijo spoštovanje temeljnih svoboščin, človekovih pravic in načel pravne države ter še naprej izvajajo potrebne socialne, gospodarske in politične reforme; pozdravlja skupno sporočilo Komisije z dne 18. marca 2020 z naslovom „Politika vzhodnega partnerstva po letu 2020: Krepitev odpornosti – vzhodno partnerstvo, ki prinaša koristi za vse“ (JOIN(2020)0007); ponovno poudarja, da je podpora EU nadaljnjemu povezovanju pogojena s konkretnim napredkom pri teh reformah; podpira načelo EU o pogojevanju in diferenciaciji,

vključno s spodbudami; poudarja, da je uspeh držav vzhodnega partnerstva mogoče dokazati in utrditi le s procesom vključevanja v EU in da lahko tudi ruskim prebivalcem pokaže, kakšne socialno-ekonomske koristi lahko prinesejo reforme evropskega tipa; poziva Komisijo in Svet, naj na prihodnjem vrhu vzhodnega partnerstva pošljeta odločno sporočilo o podpori našim partnerjem; poziva voditelje EU, naj zagotovijo, da bo pet dolgoročnih ciljev in deset novih ciljev za leto 2025 s sredstvi, predvidenimi v gospodarskem in naložbenem načrtu iz junija 2021, resnično prispevalo k socialnemu in gospodarskemu okrevanju po pandemiji COVID-19, okrepilo gospodarske vezi ter vzpostavilo trgovinske poti med EU in partnerskimi državami;

40. obsoja neposredno in posredno vpletenost Rusije in drugih zunanjih akterjev v oborožene spopade ter hibridne napade, okupacije in vojaško kopičenje v tej regiji ali na njenih mejah s to regijo; poudarja, da stalna grožnja v naši bližini zahteva fizično prisotnost EU in Nata v regiji; podpira krepitev sodelovanja med EU in državami vzhodnega partnerstva na področju varnosti in obrambe, zlasti pri spodbujanju mirnega reševanja regionalnih konfliktov, obravnavanju hibridnih groženj, kibernetičnih napadov, dezinformacijskih in propagandnih kampanj, preprečevanju vmešavanja tretjih strani v demokratične procese in povečanju družbene odpornosti; priznava, da so se tri pridružene partnerice zblížale s skupno zunanjo in varnostno politiko, ter podpira okrepljeno sodelovanje na področju SVOP, vključno s sodelovanjem v PESCO, če so izpolnjeni pogoji;
41. je zelo zaskrbljen zaradi razmer v Belorusiji; najostreje obsoja nasilje nad miroljubnimi protestniki in poziva k takojšnji in brezpogojni izpustitvi in opustitvi vseh obtožb zoper vse politične zapornike, aretirane pred in po t. i. predsedniških volitvah 9. avgusta 2020; znova poudarja, da Aleksandra Lukašenka ne priznava kot predsednika Belorusije; poziva Svet, naj nemudoma in v tesnem sodelovanju z mednarodnimi partnerji uvede najstrožje in najobsežnejše sankcije proti vsem beloruskim krivcem za volilne goljufije, nasilje in represijo v Belorusiji ter proti posameznikom in subjektom, ki organizirajo dejavnosti, s katerimi omogočajo ali olajšujejo nezakoniti prehod zunanjih meja EU; poziva Svet, naj si še naprej prizadeva za mednarodno usklajevanje, namenjeno še večji izolaciji diktatorja in njegovega režima; odločno obsoja hibridne napade na EU, ki jih izvaja Lukašenkov režim, pri čemer uporaba tudi nezakonite migrante na zunanjih mejah EU in jih instrumentalizira v politične namene, s čimer krši mednarodne norme; poziva EU in države članice, naj se hitro odzovejo na nastajajoče grožnje v skladu s pravom EU in mednarodnimi obveznostmi, skupno zunanjo in varnostno politiko ter migracijsko in azilno politiko pa prilagodijo novim izzivom; izraža solidarnost z državami članicami, ki se soočajo s takšnimi grožnjami; znova izraža svojo neomajno podporo demokratični Belorusiji in poudarja pomen okrepljenega sodelovanja s predstavniki beloruske civilne družbe in demokratične opozicije; poudarja pomen platforme Parlamenta za boj proti nekaznovanju v Belorusiji in spodbuja uporabo vseh razpoložljivih pravnih sredstev, da bi Lukašenka in člane njegovega režima privedli pred sodišče;
42. poudarja, da je potrebno tesnejše sodelovanje EU in držav članic na južnem Kavkazu, ko gre za stabilnost in blaginjo te regije ter za preprečevanje vpliva in vmešavanja regionalnih sil; pozdravlja prizadevanja predsednika Evropskega sveta za ublažitev politične krize v Gruziji; meni, da je EU s tem pokazala vodilno vlogo, in poziva k podobnemu pristopu h krizam in konfliktom v regiji vzhodnega partnerstva in širše;

podpira ozemeljsko celovitost Gruzije in obsoja rusko okupacijo gruzijskih ozemelj, vključno z Abhazijo in Chinvalsko regijo/Južno Osetijo; opozarja Rusijo na njene mednarodne obveznosti v okviru sporazuma o premirju iz leta 2008, pri katerem je posredovala EU pod francoskim predsedstvom; poziva Rusijo, naj deluje konstruktivno in omogoči napredek v mednarodnih razpravah v Ženevi; poziva Rusijo, naj preneha kršiti človekove pravice na zasedenih ozemljih Gruzije, in opozarja Rusko federacijo na njeno pravno obveznost kot oblast, ki izvaja „učinkovit nadzor“, kot je navedeno v sodbi Evropskega sodišča za človekove pravice v zadevi *Gruzija proti Rusiji* (II)⁷; obsoja provokacije okupatorskih sil, vključno z ugrabitvijo gruzijskih državljanov, uboji, nezakonitimi pridržanji in vztrajnim postavljanjem meja; poziva EU, njene države članice in podpredsednika/visokega predstavnika, naj dejavno sodelujejo pri iskanju trajne rešitve med Armenijo in Azerbajdžanom za Gorski Karabah, prav tako naj preprečijo nadaljnje stopnjevanje napetosti v regiji, zlasti s pritiski na obe državi, da bosta obravnavali poveljna vprašanja, vključno z določitvijo meja in izpustitvijo vseh preostalih vojnih ujetnikov; ugotavlja, da je skupina iz Minska, ki deluje v okviru OVSE, še vedno edina mednarodno priznana oblika za reševanje tega konflikta na podlagi načel ozemeljske celovitosti, neuporabe sile, samoodločbe in enakih pravic ter mirnega reševanja konfliktov; poziva, naj hitro znova prevzame svojo posredniško vlogo;

43. ponovno obsoja agresivno politiko Rusije do Ukrajine, zlasti stalno finančno in vojaško podporo oboroženim formacijam v Donbasu, nezakonito zasedbo Avtonomne republike Krim in mesta Sevastopol, blokado Azovskega morja ter vojaško krepitev na vzhodni meji Ukrajine in Krimskem polotoku; pozdravlja vzpostavitev mednarodne krimske platforme in poziva institucije EU, države članice in vse podobno misleče partnerje, naj dejavno sodelujejo pri tej pobudi za ponovno vzpostavitev ozemeljske celovitosti Ukrajine; ponovno izraža podporo medžlisu krimske tatarske skupnosti kot edinemu mednarodno priznanemu predstavniškemu telesu krimskih Tatarov in izreka pohvalo za neomajno držo ukrajinskih državljanov na zasedenem Krimu, zlasti krimskih Tatarov; poziva k oživitvi procesa iz Minska za končanje vojaškega konflikta v vzhodni Ukrajini; podpira stalno pomoč Ukrajini pri reformah njenega varnostnega sektorja in vojaških reformah ter razmišlja o možnosti vojaškega usposabljanja za ukrajinske častnike; je seznanjen s prvim srečanjem v okviru kibernetškega dialoga med EU in Ukrajino; pozdravlja razpravo o vojaški svetovalni in izobraževalni misiji EU v Ukrajini in izraža svojo podporo;
44. pozdravlja skupno sporočilo Komisije in podpredsednika/visokega predstavnika z dne 9. februarja 2021 o obnovljenem partnerstvu z južnim sosedstvom⁸ in podpira mir, stabilnost, blaginjo ter demokratična načela v regiji; poziva Komisijo, naj v celoti izvaja pobude iz tega skupnega sporočila; obžaluje, da 25 let po začetku t. i. barcelonskega procesa območje skupne blaginje, stabilnosti in svobode s sredozemskimi državami južnega sosedstva še ni dokončno oblikovano; vendar ponovno poziva k smelemu pregledu celotne evropske sosedske politike v smislu financiranja in pomoči tujim državam, ki mejijo na EU, s čimer bi zagotovili, da bodo partnerice sosedstva napredovale pri reformah in se zavezale tesnemu dialogu in sodelovanju z EU, pri

⁷ Sodba Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 21. januarja 2021, *Gruzija proti Rusiji* (II).

⁸ JOIN(2021)0002.

čemer je treba poskrbeti za prilagojene politike;

45. opozarja na zavezo EU pri bližnjevzhodnem mirovnem procesu in sklenitvi sporazuma med stranmi, vključno s sporazumom o vprašanih končnega statusa, s poudarkom zlasti na potrebi po ohranitvi terenskih pogojev za mirno dvodržavno rešitev na podlagi meja iz leta 1967 z Jeruzalemom kot glavnim mestom obeh držav, varne države Izrael in neodvisne, demokratične, nedeljive in trajne palestinske države, ki bosta sobivali v miru in varnosti, na podlagi pravice do samoodločbe in popolnega spoštovanja mednarodnega prava; s tem v zvezi poziva k obnovitvi resničnih prizadevanj za mir, da bi s podporo mednarodne skupnosti obe strani dosegli konkretne rezultate; poziva EU, naj vložijo večja prizadevanja v oživitve mirovnega procesa med Izraelci in Palestinci, tudi z ukrepi za krepitev zaupanja, regionalnim dialogom in okrepljenim čezatlantskim sodelovanjem v regiji ter z boljšim izkoriščanjem svojega vpliva na obe strani;
46. poziva, naj se ukinejo ukrepi, ki bi utegnili ogroziti izvedljivost dvodržavne rešitve v praksi, kot je izgradnja izraelskih naselbin in rušenje palestinskih domov ter infrastrukture na zasedenem Zahodnem bregu, tudi v vzhodnem Jeruzalemu; poziva k politični rešitvi za odpravo blokade in ublažitev humanitarne krize v Gazi, skupaj s potrebnimi varnostnimi jamstvi za preprečevanje nasilja nad Izraelom; odločno obsoja terorizem; poudarja, kako pomembne so palestinske volitve za ponovno vzpostavitev demokratične legitimnosti in javne podpore političnim institucijam v Palestini;
47. pozdravlja prvo obletnico Abrahamovega sporazuma in poudarja njegov pomen za mir, stabilnost in sodelovanje v regiji; poziva Komisijo in Svet, naj z izvajanjem in podaljšanjem Abrahamovega sporazuma kot pomembnega prispevka k trajnemu miru na Bližnjem vzhodu podpreta normalizacijo odnosov med Izraelom in arabskimi državami; priznava, da so imele ZDA pomembno vlogo;
48. izraža globoko zaskrbljenost zaradi razmer v Libanonu in odločno poziva libanonsko vlado, naj ravna ciljno usmerjeno, verodostojno in odgovorno, prav tako pa naj se ne vda tujim vplivom; poudarja posebno odgovornost Hezbolaha in drugih frakcij pri zatiranju ljudskega gibanja v Libanonu leta 2019 ter pri libanonski politični in gospodarski krizi; poziva Iran, naj se ne vmešava v libanonske notranje zadeve, in zahteva, da se spoštuje suverenost in politična neodvisnost Libanona; ostro obsoja, da Hezbolah iz južnega Libanona izstreljuje rakete na civilna območja v Izraelu; zavrača kakršno koli vlogo predsednika Bašarja Al Asada v povojni Siriji v skladu z resolucijo Varnostnega sveta OZN št. 2254 (2015); pozdravlja in podpira kazenske preiskave proti Al Asadu in njegovim sodelavcem zaradi uporabe kemičnega orožja in tudi zaradi številnih vojnih hudodelstev; priporoča, da države članice razširijo seznam oseb, za katere so bile sprejete ciljne sankcije, ter nanj dodajo tudi civilne in vojaške uradnike v Asadovem režimu, za katere se utemeljeno domneva, da so verjetno sodelovali pri vojnih zločinih, zločinih proti človeštvu in drugih hudih kršitvah; ponovno poziva Komisijo, naj predstavi akcijski načrt EU o nekaznovanju s posebnim poglavjem o Siriji; poudarja, da bi moral biti cilj tega akcijskega načrta boljše usklajevanje in harmonizacija virov ter prizadevanj držav članic za pregon vojnih zločincev v EU;
49. ostaja močno zaskrbljen zaradi vse odločnejše zunanje politike turške vlade, zaradi katere je ta država vedno pogosteje v sporu s celotno EU, njenimi posameznimi državami članicami in državami v svojem sosedstvu; ugotavlja, da je Turčija, kakor je

Komisija navedla 19. oktobra 2021 v poročilu o Turčiji za leto 2021⁹, imela tudi avgusta 2021 zelo nizko stopnjo usklajenosti s skupno zunanjo in varnostno politiko, saj je ta znašala približno 14 %; opozarja, da se razmere razmer na področju človekovih pravic in demokracije v Turčiji že dlje časa slabšajo; ugotavlja, da bodo pri sredstvih EU za Turčijo veljala pravila o pogojenosti, vključno s spoštovanjem načel Ustanovne listine Združenih narodov, mednarodnega prava ter evropskih vrednot in načel; poziva, naj se ponovno vzpostavi diplomatski dialog, da bi poiskali trajnostne rešitve za spore v vzhodnem Sredozemlju; priznava, da bo Turčija še naprej država ključnega strateškega pomena za EU in da se mora na področjih skupnega interesa sodelovanje okrepiti, poseben poudarek pri tem pa nameniti nekaterim področjem politik, kot so podnebne spremembe, boj proti terorizmu, migracije, varnost in gospodarstvo; v zvezi s tem pozdravlja prvi dialog na visoki ravni o migracijah in varnosti, ki je potekal pred kratkim; meni, da je trenutno možnost, da bi Turčija pristopila k EU, nerealistična; zato odločno vztraja, da bi morala Komisija, če se sedanji negativni trend ne bo hitro in dosledno obrnil, v skladu s pogajalskim okvirom iz oktobra 2005 priporočiti, naj se uradno prekinejo pristopna pogajanja s Turčijo, da bi obe strani trezno in prek strukturiranega dialoga na visoki ravni preučili, ali je sedanji okvir primeren in ali bi lahko deloval, oziroma poiskali morebitne nove in nadomestne celovite modele za prihodnje odnose; opozarja, da je EU pripravljena z vsemi instrumenti, ki jih ima na voljo, tudi sankcijami, braniti svoje interese in interese držav članic ter ohranjati regionalno stabilnost;

50. poudarja pomen celovitega izvajanja sporazuma o izstopu med EU in Združenim kraljestvom, vključno s protokolom o Irski in Severni Irski, ter sporazuma o trgovini in sodelovanju; poudarja, kako pomemben je protokol za ohranjanje miru in stabilnosti, pa tudi za celovitost in pravilno delovanje evropskega enotnega trga; pozdravlja ukrepe za ustanovitev parlamentarne skupščine za partnerstvo med poslanci Evropskega parlamenta in poslanci parlamenta Združenega kraljestva, kot je določeno v sporazumu; ostaja odprt za nadaljnji razvoj in krepitev okvira sodelovanja med EU in Združenim kraljestvom, ki bi lahko privedlo do sporazuma o zunanji varnostni in obrambni politiki ter vprašanih skupnega pomena; v zvezi s tem poudarja, kako pomembno je tesno sodelovanje med EU in Združenim kraljestvom v mednarodnih forumih, zlasti v OZN, sploh če pomislimo na številne skupne vrednote, interese in geografsko bližino;
51. poudarja, da je treba čezatlantsko sodelovanje med EU in ZDA okrepiti na podlagi enakovrednega partnerstva, ki bi temeljilo na skupnih vrednotah in cilji, pa tudi na načelu partnerstva pri vodenju in prevzemanju odgovornosti, obenem pa spoštovati avtonomijo, interese in ambicije druge strani; v zvezi s tem pozdravlja izjavo „Prenovljenemu čezatlantskemu partnerstvu naproti“ z vrha EU-ZDA leta 2021, ki je dobra podlaga za ambiciozno čezatlantsko agendo; v celoti podpira sinergije ter skupne zunanje in varnostne cilje z nadaljnjim poglobljanjem sodelovanja v okviru čezatlantskega dialoga med EU in ZDA, v katerem bodo obravnavani številni pomembni svetovni izzivi, kot so podnebne spremembe ter grožnje totalitarnih in avtoritarnih režimov; pozdravlja ustanovitev čezatlantskega sveta za trgovino in tehnologijo; priporoča, naj se redno organizirajo vrhunska srečanja med EU in ZDA, da bi nujno potrebnemu čezatlantskemu sodelovanju dali trajno spodbudo na visoki ravni; ponovno izraža podporo ustanovitvi čezatlantskega političnega sveta, ki ga bodo vodili

⁹ SWD(2021)0290.

zunanjepolitični voditelji obeh strani; poudarja, da je za trdne čezatlantske odnose potrebno tudi, da EU dodatno razvije svoje zmogljivosti za ukrepanje; poudarja, da se mora EU hitro prilagoditi spreminjajoči se vlogi ZDA na svetovnem prizorišču, da bi zaščitila svoje ključne interese in uresničila zunanjepolitične cilje; poudarja, da morajo EU in ZDA uskladiti svoja prizadevanja za boj proti terorizmu in radikalizaciji ter poskrbeti, da bodo ta prizadevanja podprta s potrebnimi sredstvi; poziva EU in ZDA, naj skupaj obravnavata nenehne in rastoče grožnje varstvu in ohranjanju kulturne dediščine, zlasti na konfliktnih območjih;

52. poudarja, da so odnosi EU z Afriko izredno pomembni, da bi se odzvali na potrebe in razvili velik potencial partnerskih držav ter delovali v skupnem interesu; poudarja, da bi moral ta odnos s sosednjo celino EU odsevati skupno usodo in se osredotočati na ustvarjanje verodostojne perspektive, zlasti za nove generacije; pozdravlja skupno sporočilo Komisije in podpredsednika/visokega predstavnika z dne 9. marca 2020 z naslovom Za celovito strategijo za Afriko¹⁰ in ponovno poziva, naj ne ostane zgolj pri odnosih med donatorico in prejemnico, pač pa se je treba zavzeti za dejansko partnerstvo, v središču katerega sta človekov razvoj in varstvo naravnih virov; v zvezi s tem vztraja, da je treba pozvati Komisijo in podpredsednika/visokega predstavnika, naj poglobita razprave z afriškimi partnerji EU, tako s posameznimi državami kot z regionalnimi organizacijami, npr. regionalnim ekonomskim mehanizmom in regionalnimi ekonomskimi skupnostmi, ki sestavljajo Afriško unijo; poudarja, da je pomembno podpreti Afriško unijo in njene regionalne komponente pri njihovih prizadevanjih za vzpostavitev učinkovite varnostne strukture za preprečevanje in obvladovanje konfliktov, med drugim tudi s celovito podporo operacionalizaciji afriških rezervnih enot in njihovih regionalnih komponent; poziva k doslednemu izvajanju ciljev trajnostnega razvoja na vseh področjih odnosov med EU in Afriko; pozdravlja sklenitev novega sporazuma, potem ko je aprila 2021 potekel sporazum iz Cotonouja, in krepitev vezi EU z državami Organizacije afriških, karibskih in pacifiških držav, pa tudi okrepljeno sodelovanje na večstranskih forumih v zvezi z agendo za trajnostni razvoj ter podnebni ukrepi; izraža zaskrbljenost zaradi zamude pri podpisu sporazuma, ki bo nasledil sporazum iz Cotonouja; je seznanjen s sporazumi o ponovnem sprejemu z afriškimi državami;
53. je zelo zaskrbljen zaradi vse večje negotovosti v regiji Sahel, ki vpliva na varnost in življenjske razmere mnogih civilistov, in naglega povečanja števila napadov islamskih bojevnikov, ki resno vplivajo na stabilnost v regiji, zlasti v Maliju in Burkini Faso; poziva EU in skupino držav Sahela G5, naj si prizadevata za preprečitev propada varnosti v širši regiji; s tem v zvezi pozdravlja obnovljeno partnerstvo med Natom in Mavretanijo, ki je glavna regionalna zaveznica EU in katere sile so v prvi vrsti v boju proti terorizmu v regiji; obsoja prisotnost zasebnih vojaških in varnostnih podjetij v Afriki, zlasti družbe Wagner Group, ki vseskozi krši človekove pravice, hkrati pa podpira interese nedemokratičnih držav; vztraja, da je treba strategijo EU za Afriko posodobiti s celostnim pristopom, ki lahko zagotovi varnost in razvoj, da bi v zaskrbljujočih razmerah v Sahel vnesli stabilnost, pri tem pa upoštevali razvoj dogodkov v letu 2021 ter vse večjo nestabilnost in velik vpliv, ki ga imajo dogodki v regiji ne le za Afriko, temveč tudi za EU in njene države članice; glede na to poudarja, da je treba sodelovati pri oblikovanju strategije na področju obrambe, razvoja in

¹⁰ JOIN(2020)0004.

vzpostavljaja miru, da bi se zoperstavili džihadističnemu vzponu v Sahelu in drugih delih Afrike;

54. je zelo zaskrbljen zaradi dogajanja v Rusiji in ponovno poudarja, da se EU zavzema za ohranjanje svobode, stabilnosti in miru na evropski celini in onkraj njenih meja; meni, da bi morala EU tesno sodelovati in se usklajevati z Natom in drugimi partnerji, da bi Rusijo odvrnila od tega, da bi v Evropi, predvsem v baltskih državah in vzhodni Evropi, izvajala destabilizacijske in prevratniške dejavnosti, tudi prek vmešavanja v volitve, dezinformacijskih kampanj in podpore skrajnim desničarskim strankam; poudarja, da je treba povečati ceno, ki jo morajo ruske oblasti plačati za zatiranje svojih državljanov; obžaluje, da ruske vojaške sile še naprej zasedajo dele Ukrajine in Gruzije ter s tem kršijo mednarodno pravo, da so še vedno prisotne v Republiki Moldaviji in da Rusija še naprej destabilizira mir in varnost v regiji ter dejavno uporablja hibridne ukrepe proti demokracijam v Evropi; je zaskrbljen zaradi ruskega vmešavanja na Zahodnem Balkanu, ki se izvaja s hibridnimi taktikami, med njimi s kampanjami širjenja napačnih informacij, katerih namen je oslabiti vlogo EU in zavezanost posameznih držav evropski prihodnosti; poudarja, da je treba v politiki EU o tem vprašanju nastopiti enotno, tudi ko gre za izvrševanje sankcij; zato poziva Komisijo, naj bolje uskladi svojo rusko strategijo z državami članicami, tako da bo EU pri soočanju z ruskimi grožnjami nastopila enotno; poudarja, da je Parlament EU priporočil, naj skupaj z državami članicami pregleda politiko EU do Rusije in razvije celovito strategijo EU za to državo; poziva EU, naj pripravi strategijo o prihodnjih odnosih EU z demokratično Rusijo, ki bi prebivalcem Rusije jasno pokazala koristi, ki bi jih takšni odnosi lahko prinesli; poudarja, da se odnosi z Rusijo ne morejo bistveno spremeniti, dokler bo ta izvajala agresivno politiko do EU in njenih sosed; ponavlja, da mora EU jasno povedati, da bo proti Rusiji morala uvesti dodatne ukrepe za zajezitev delovanja in odvrčanje, v kolikor bo ta država nadaljevala s sedanjo politiko do Belorusije; izraža zaskrbljenost, ker je Rusija večkrat prekršila sporazume in standarde o nadzoru nad orožjem, zaradi česar je pogodba o jedrskem orožju srednjega dosega propadla, z uporabo vojaških živčnih strupov na svojem ozemlju in na ozemlju EU pa je prekršila tudi Konvencijo o kemičnem orožju; poudarja, da je treba izvajati pritisk na Rusko federacijo, da bi se uskladila z mednarodnim pravom in pogodbami; obžaluje, da Rusija uporablja energetske vire kot geopolitično orodje pritiska, zlasti dobavo plina državam članicam prek Ukrajine, in poziva k zmanjšanju energetske odvisnosti od Rusije s spodbujanjem diverzifikacije energetskih virov in poti; poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo evropsko energetske varnost, zlasti glede na sedanji porast cen plina in električne energije; poziva EU, naj tesneje sodeluje z ruskim ljudstvom, tudi z oblikovanjem jasno opredeljenega cilja sodelovanja, ki bi se moral osredotočiti ne le na tradicionalno selektivno sodelovanje s Kremljem, temveč tudi na „strateško“ in bolj dinamično sodelovanje z rusko opozicijo in civilno družbo;
55. poudarja, da je Arktika za EU strateškega in geopolitičnega pomena ter da je EU odločena prevzeti vlogo odgovornega subjekta in si prizadevati za dolgoročen trajnosten in miren razvoj regije; poudarja, da so izzivi, s katerimi se sooča arktična regija, še posebej kompleksni, zato zahtevajo večjo predanost EU in več rešitev, pri čemer je treba upoštevati tudi znanje in voljo arktičnih prebivalcev, vključno z domorodnimi ljudstvi; v zvezi s tem pozdravlja skupno sporočilo Komisije in podpredsednika/visokega predstavnika z dne 13. oktobra 2021 o tesnejšem sodelovanju

EU za mirno, trajnostno in uspešno Arktiko¹¹; poziva vse deležnike, naj se odzovejo na zelo zaskrbljujoče učinke in posledice podnebnih sprememb na Arktiki; poudarja, da možnost militarizacije Arktike prinaša znatna varnostna tveganja v regiji in zunaj nje, in je zaskrbljen zaradi morebitne razširitve svetovnih varnostnih vprašanj na Arktiko, pa tudi zaradi postopnega in opaznega kopičenja ruske vojaške zmogljivosti na Arktiki ter učinka daljnosežnih kitajskih razvojnih in infrastrukturnih pobud in ambicij v regiji; ugotavlja, da ima Arktika ključno vlogo pri varnosti Evrope kot celote; poudarja, da mora imeti EU jasno vizijo glede svoje vloge pri varnostnih vprašanjih na Arktiki in vzpostaviti dobro sodelovanje z Natom; poudarja, kako pomembno je spoštovati mednarodno pravo in sporazume, da bi Arktika ostala območje brez večjih napetosti; poziva, naj se večja pozornost nameni prvemu arktičnemu optičnemu kablu, ki je del živčnega sistema interneta in je vse pogostejše del mednarodnih operacij vohunjenja; spodbuja članice Arktičnega sveta, naj obravnavajo vse večjo militarizacijo ter skupaj s članicami in nečlanicami Arktičnega sveta poiščejo platforme za ustrezen rešitev tega vprašanja; se zavzema za to, da bi si EU močnejše prizadevala za status opazovalke v Arktičnem svetu, s čimer bi povečala svoj geopolitični vpliv;

56. poudarja, da je Kitajska partnerica EU pri sodelovanju in pogajanjih, hkrati pa tekmica na vse večjem številu področij in sistemska konkurentka; znova poziva, kot je poudaril v resoluciji z dne 16. septembra 2021 o novi strategiji EU-Kitajska¹², naj EU pripravi odločnejšo, celovitejšo in skladnejšo strategijo EU-Kitajska, ki bo združila vse države članice in oblikovala odnose s čedalje bolj agresivno in intervencionistično Kitajsko v interesu EU kot celote; poudarja, da bi morala ta strategija spodbujati na pravilih temelječ večstranski red, se osredotočati na zaščito vrednot in interesov EU in temeljiti na treh načelih sodelovanja, kjer je to mogoče, tekmovanja, kjer je to potrebno, in soočanja, kjer je to nujno; poziva k tesnejšemu sodelovanju med demokratičnimi državami, da bi obravnavali vse večjo agresivnost in represivnost Kitajske komunistične partije;
57. odločno zagovarja polno sodelovanje Tajvana kot opazovalca na srečanjih, v mehanizmih in pri dejavnostih mednarodnih organizacij ter se zavzema za tesnejše sodelovanje med EU in Tajvanom, vključno z dvostranskim sporazumom o naložbah; poziva podpredsednika/visokega predstavnika in Komisijo, naj v sklopu priprav na pogajanja za poglobitev dvostranskih gospodarskih vezi nujno začeta oceno učinka, javno posvetovanje in predhodno študijo o dvostranskem sporazumu o naložbah s tajvanskimi oblastmi; je zelo zaskrbljen zaradi nedavnega izkazovanja moči in stopnjevanja napetosti na regionalnih žariščnih točkah, kot sta Južno- in Vzhodnokitajsko morje ter Tajvanska ožina; izraža globoko zaskrbljenost zaradi nenehnih kitajskih vojaških manevrov v Tajvanski ožini, vključno s tistimi, ki so usmerjeni proti Tajvanu ali potekajo na tajvanskem identifikacijskem območju zračne obrambe; poziva Ljudsko republiko Kitajsko, naj preneha s tem izkazovanjem vojaške moči, saj s tem resno ogroža mir in stabilnost v Tajvanski ožini in v indijsko-pacifiški regiji; znova poudarja, da bi bilo treba odnose med Kitajsko in Tajvanom razvijati konstruktivno z dialogom; poudarja, da nasprotuje vsem enostranskim ukrepom, ki bi lahko ogrozili status quo v Tajvanski ožini; poudarja, da spremembe odnosov med obema stranema ne smejo biti v nasprotju z voljo tajvanskih državljanov; poziva EU in

¹¹ JOIN(2021)0027.

¹² Sprejeta besedila, P9_TA(2021)0382.

države članice, naj prevzamejo proaktivno vlogo pri sodelovanju s podobno mislečimi mednarodnimi partnerji, da bi vzdrževali mir in stabilnost v Tajvanski ožini, ter vzpostavijo partnerstva z demokratično tajvansko vlado;

58. ostro obsoja nenehne kršitve človekovih pravic na Kitajskem, zlasti etničnih in verskih manjšin, ki so večinoma usmerjene proti muslimanskim Ujgurom, kristjanom in Tibetancem, vendar obsoja tudi zatiranje demokracije in svoboščin v Macau in Hongkongu, tudi z uvedbo drakonskega zakona o nacionalni varnosti leta 2020; obsoja agresivno vedenje Kitajske v Južnokitajskem in Vzhodnokitajskem morju, ki vpliva na svobodo plovbe, ter revizionistično držo Kitajske v vzhodni Aziji, ki je privedla do številnih mejnih spopadov s sosednjimi državami;
59. znova odločno obsoja neutemeljene in samovoljne sankcije, ki so jih kitajske oblasti naložile več evropskim posameznikom in subjektom, med njimi petim poslancem Evropskega parlamenta; znova poziva kitajsko vlado, naj odpravi te povsem neupravičene omejevalne ukrepe;
60. obsoja dejanja Ljudske republike Kitajske v Hongkongu in poudarja, da s tem, ko spodkopava avtonomijo Hongkonga, ne ravna le v nasprotju s svojimi obveznostmi iz dvostranskih pogodb in mednarodnim pravom, temveč postavlja pod vprašaj tudi vlogo Pekinga kot verodostojnega partnerja; potrjuje svojo zavezanost ciljnim sankcijam v okviru globalnega režima sankcij EU na področju človekovih pravic proti kitajskim uradnikom, vpletenim v kršitve človekovih pravic v Hongkongu in Sinkiangu, ter poziva Svet, naj sprejme ciljno usmerjene sankcije, vključno s prepovedjo potovanj in zamrznitvijo sredstev, proti posameznikom in subjektom v Hongkongu in LRK zaradi hudih kršitev človekovih pravic in mednarodnega prava v Hongkongu; poziva države članice, ki imajo še veljavne pogodbe o izročitvi s Kitajsko in Hongkongom, naj začasno ustavijo posamezne izročitve, kadar koli bi bil posameznik zaradi izročitve izpostavljen mučenju ali krutemu, nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju, kadar bi bil posameznik obtožen iz politično motiviranih razlogov, v drugih primerih, ko bi bili tarča pripadniki etničnih manjšin, predstavniki prodemokratske opozicije v Hongkongu in oporečniki na splošno, ter kadar bi izročitev pomenila kršitev obveznosti EU na podlagi Evropske konvencije o človekovih pravicah;
61. poudarja, kako pomembno je, da se EU pridruži čezatlantskim partnericam pri neodvisni zunanji preiskavi izvora virusa COVID-19, ki prihaja iz Wuhana na Kitajskem, da bi poiskali zelo potrebne odgovore in se seznanili s tem, kako bi bilo mogoče v prihodnje preprečiti globalne nesreče, ki neposredno vplivajo na zunanjo in varnostno politiko;
62. obsoja, da Kitajska komunistična partija nad Litvo in drugimi državami članicami ter partnericami EU izvaja prisilo in poziva k večji solidarnosti s temi državami, med drugim s sodelovanjem z demokratičnimi zaveznicami pri odpiranju trgov gospodarstvom, ki trpijo zaradi gospodarskih ukrepov Kitajske komunistične partije;
63. pozdravlja napoved predsednice Komisije, da namerava predložiti novo skupno sporočilo o partnerstvu z zalivsko regijo; poziva EU, naj predloži skladno strategijo za uravnoteženo delovanje EU v tej regiji, pri čemer je ključen strateški cilj spodbujanje regionalne varnosti in sodelovanja; ugotavlja, da bi bilo treba pri takšnem sodelovanju

stremeti k ustvarjanju sinergij z regionalnimi akterji, kot je konferenca za sodelovanje in partnerstvo v Bagdadu, tudi z večjo podporo EU pobudam za dialog v okviru državljanske diplomacije, pri kateri sodelujejo akademiki, civilna družba, verski voditelji in drugi akterji; je zadovoljen z umiritvijo napetosti med Iranom in Savdsko Arabijo ter poziva obe državi, naj hitro zaključita proces ponovne vzpostavitve vseh diplomatskih odnosov; ponovno poudarja, da je prednostna naloga EU oživiti skupni celoviti načrt ukrepanja kot vprašanje varnosti za Evropo in regijo; opozarja, da je skupni celoviti načrt ukrepanja še vedno edini način za zaustavitev zaskrbljujočih jedrskih dejavnosti Irana; izreka pohvalo podpredsedniku/visokemu predstavniku ter ESZD za posredovanje med ZDA in Iranom v prizadevanjih za oživitev skupnega celovitega načrta ukrepanja; poziva Združene države Amerike in Iran, naj nadaljujejo konstruktivna pogajanja, da bi ponovno začeli spoštovati skupni celoviti načrt ukrepanja; vztraja, da je treba na poti k oživitvi skupnega celovitega načrta ukrepanja združiti popolno vrnitev Irana k izpolnjevanju obveznosti iz skupnega celovitega načrta ukrepanja in odpravo vseh sankcij ZDA, povezanih s tem načrtom; ugotavlja, da se je treba osredotočiti na širše zlonamerne in destabilizirajoče dejavnosti Irana na Bližnjem vzhodu in drugod, tudi na ozemlju držav članic, in se proti njim boriti; poudarja, da morajo vsi sporazumi z Iranom vključevati ustrezna varovala, da Iran ne bo mogel nabaviti jedrskega orožja; izraža globoko zaskrbljenost, ker Mednarodna agencija za jedrsko energijo (IAEA) poroča, da nima dostopa do opreme za spremljanje in nadzor v objektih in na lokacijah v Iranu, kar močno ovira njeno zmožnost preverjanja in spremljanja jedrskih dejavnosti Irana, in ker vprašanja zaščitnih ukrepov zadnji dve leti ostajajo nerešena; obsoja, da Iran krši človekove pravice lastnih prebivalcev, vodi program balističnih izstrelkov in izvaja teroristične dejavnosti v regiji;

64. poudarja, da bi morale biti razmere v Afganistanu povod za EU, da bi ponovno ocenila mednarodni pristop k izgradnji držav v tujini in strateško preoblikovala celostni pristop svojih zunanjih politik, povečala delež odgovornosti na področju svetovne varnosti in si prizadevala za večjo suverenost v zunanji in varnostni politiki; je zaskrbljen zaradi dramatičnih humanitarnih, političnih, gospodarskih in varnostnih razmer v Afganistanu, zlasti ker eden od treh Afganistancem trpi zaradi hude lakote; poziva Komisijo in ESZD, naj okrepi humanitarno pomoč in uporabita vsa razpoložljiva orodja, da bi ogroženim Afganistancem zagotovili dostop do zaščite; poudarja, da mora talibanski režim prevzeti odgovornost za zaščito človeškega življenja in lastnine ter ponovno vzpostavitev varnosti, javnega reda in javnih služb; ponovno poudarja, da afganistanske ženske in dekleta, osebe, ki opravljajo poklice, povezane z afganistansko civilno družbo, zagovorniki človekovih pravic, politični aktivisti, novinarji, akademiki, umetniki, verske in etnične manjšine ter druge ogrožene skupine, tako kot vsi afganistanski prebivalci, zaslužijo varno in dostojanstveno življenje ter neoviran dostop do izobraževanja in javnega življenja, ter pozdravlja široko mednarodno podporo njihovim pravicam in svoboščinam; poziva k nadaljnji evakuaciji ogroženih Afganistancem, zlasti sodnic, zagovornikov človekovih pravic, novinarjev, lokalnega osebja in drugih ogroženih oseb zaradi njihovega sodelovanja pri spodbujanju demokracije in temeljnih svoboščin; poziva EU, naj ohrani dosežke zadnjih 20 let in zagotovi, da Afganistan ne bo ponovno postal varno zatočišče za teroristične skupine; poziva EU, naj temeljito pregleda dvajsetletna prizadevanja v Afganistanu in na podlagi tega povleče ustrezne zaključke, prav tako pa naj brez odlašanja pripravi celovito strategijo EU za Afganistan in sosednje države, ki bo temeljila na izkušnjah; poudarja, kako pomembno je sodelovati s sosednjimi in regionalnimi državami, da bi zagotovili svetovno varnost in

regionalno stabilnost, pri čemer je treba upoštevati, da vse afganistanske sosedne in regionalne sile nimajo enakih ciljev kot koalicija pod vodstvom ZDA; v zvezi s tem poudarja pomembno vlogo, ki so jo imele nekatere države pri vračanju evropskih državljanov in evakuiranju afganistanskih državljanov, ki so bili v resnih težavah, zlasti ker so izvajale velik diplomatski pritisk na talibanske sile;

65. pozdravlja obnovljeno zavezo EU za indijsko-pacifiško regijo in priznanje njenega vse večjega pomena za interese EU, kot je navedeno v skupnem sporočilu podpredsednika/visokega predstavnika in Komisije z dne 16. septembra 2021 o strategiji EU za sodelovanje v indo-pacifiški regiji¹³, pa tudi v sklepih Sveta z dne 19. aprila o tej temi; se zavezuje za tesnejše sodelovanje z državami v regiji, zlasti z Japonsko, združenjem držav jugovzhodne Azije (ASEAN), Avstralijo, Novo Zelandijo in Korejo; se zaveda močne geopolitične konkurence in ozemeljskih sporov v regiji, ki jih je v veliki meri spodbudila vse večja agresivnost Kitajske do svojih sosed; poziva vse strani, naj spoštujejo načela mednarodnega prava, zlasti Konvencijo Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu; poudarja potrebo po dolgoročnem strateškem sodelovanju v indijsko-pacifiški regiji ter vzpostavitvi celovitih in strateških dvostranskih in večstranskih mehanizmov dialoga z indijsko-pacifiškimi državami in njihovimi družbami, zlasti s podobno mislečimi državami, kot so med drugim Japonska, Južna Koreja, Avstralija in Nova Zelandija; poudarja, da sta varnost in stabilnost v indijsko-pacifiški regiji pomembni za blaginjo in varnost v EU; je seznanjen z novimi partnerstvi v regiji, kot je vzpostavitev tristranskega vojaškega zaveznitva med Avstralijo, Združenim kraljestvom in ZDA (AUKUS), in obžaluje, da je bilo usklajevanje pri vzpostavljanju partnerstva zelo slabo;
66. poudarja vse večji regionalni in geopolitični vpliv Indije; poudarja, da je potrebno tesnejše politično sodelovanje, da bi okrepili partnerstvo med EU in Indijo ter sprostili ves potencial dvostranskih odnosov; ponovno poudarja, da je potrebno tesnejše partnerstvo, ki bi moralo temeljiti na skupnih vrednotah in popolnem spoštovanju človekovih pravic; priznava, da je Indija zaradi svojega položaja in vodilne vloge na temeljnih področjih ključna partnerica EU;
67. poziva, naj se sodelovanje s partnerji v Latinski Ameriki poglobi in okrepi; meni, da je okrepljen odnos z Latinsko Ameriko in Karibi zelo pomemben za svetovno geopolitično strategijo EU; poudarja, da mora Unija okrepiti vezi, ki združujejo EU z državami Latinske Amerike in Karibov, zlasti pri zagovarjanju na pravih temelječe večstranske ureditve; poziva EU, naj uporabi vsa razpoložljiva orodja za poglobitev sodelovanja s partnericami iz Latinske Amerike in Karibov; poziva EU, naj obnovi svoj položaj prednostne partnerice latinskoameriških držav, saj imajo drugi geopolitični akterji vse več prostora v regiji, zlasti zaradi pandemije COVID-19 in diplomacije cepiv; poziva EU in države članice, naj izvajajo odločnejše politike do avtoritarnih režimov, ki so imeli koristi od odnosov z EU in so odpravili, kršili ali neposredno zatrli pravice in svoboščine svojih državljanov;

Krepitev demokratičnega nadzora, odgovornosti in parlamentarne razsežnosti skupne zunanje in varnostne politike EU

68. poudarja poseben prispevek Evropskega parlamenta k zunanji in varnostni politiki EU s

¹³ JOIN(2021)0024.

sredstvi parlamentarne diplomacije, na primer s poročili in resolucijami, gosto mrežo stalnih medparlamentarnih organov, političnim dialogom z nosilci funkcij po vsem svetu ter podporo demokraciji, mediacijo in dejavnostmi opazovanja volitev; potrjuje, da bi moral Parlament pri odločitvah Unije na mednarodnem prizorišču v celoti izkoristiti svoja nadzorna in proračunska pooblastila; poudarja pomen programov Parlamenta za podporo demokracije, ki imajo velik potencial za krepitev vloge EU po svetu, saj vključujejo osrednje politične deležnike in omogočajo trajnostno demokratično upravljanje v državah, ki niso članice EU;

69. poudarja, da je politični in tehnični dialog med parlamenti bistvenega pomena in ga je treba dobro uskladiti z ukrepi izvršilne oblasti; zato poudarja pomen nemotene izmenjave vseh ustreznih informacij med institucijami na področju SZVP, vključno z izmenjavo ustreznih zaupnih informacij, v interesu učinkovitosti zunanjega delovanja EU kot celote in odgovornejše SZVP;
70. poziva Komisijo in države članice, naj omogočijo in okrepijo parlamentarni nadzor nad zunanjim delovanjem EU, tudi z nadaljevanjem rednih posvetovanj s podpredsednikom/visokim predstavnikom in Komisijo; poudarja, da ima takšen nadzor pomembno vlogo pri zagotavljanju pravilnega delovanja evropske demokracije in zaupanja javnosti; poudarja, da je lahko tudi izhodišče za močnejšo institucionalno vlogo Parlamenta v skupni zunanji in varnostni politiki; poziva k hitremu zaključku pogajanj za posodobitev medinstitucionalnega sporazuma iz leta 2002 o dostopu Parlamenta do občutljivih informacij Sveta na področju varnostne in obrambne politike¹⁴; poziva k usklajevanju varnostnih in informacijskih storitev držav članic;
71. poudarja, da so parlamentarne skupščine pomembne kot prostor za sodelovanje in institucionalni dialog ter zaradi njihovega dragocenega prispevka k evropskemu zunanjemu delovanju, tudi v varnostnih zadevah, pa tudi zaradi potrebe po spodbujanju njihovih dejavnosti in zagotavljanju njihovega pravilnega delovanja in razvoja; poziva k okrepitvi parlamentarnega nadzora nad delom delegacij EU pri predstavljanju vrednot in načel EU v tujini ter pri prizadevanjih za uresničitev interesov EU, pri tem pa se ne sme zapostaviti pristopa, ki temelji na človekovih pravicah; poudarja, da morajo imeti delegacije EU na voljo vsa potrebna in ustrezna sredstva ter zmogljivosti za učinkovito izvajanje teh nalog;
72. poziva, naj se v celoti izkoristi večja vključenost Evropskega parlamenta v načrtovanje programov za Globalno Evropo in IPA III; pozdravlja uvedbo polletnega geopolitičnega dialoga na visoki ravni za zunanje finančne instrumente, saj gre za ključno orodje ne le za pregledovanje, temveč tudi za dejavno oblikovanje prednostnih nalog zunanje politike EU; poudarja, da je namen teh geopolitičnih dialogov Parlamentu omogočiti, da zagotovi usmeritve, strateško usmerjanje in smernice za načrtovanje in izvajanje v okviru tematskih in geografskih prednostnih nalog za Globalno Evropo in IPA III; vendar vztraja, da bi moral Parlament ustrezne pripravljalne dokumente prejeti dovolj zgodaj in z ustrezno stopnjo podrobnosti, da bi lahko izvedel smiseln nadzor; poziva, naj se za večjo preglednost pri izvajanju teh finančnih instrumentov oblikuje enotna skupna pregledna javna podatkovna zbirka o projektih in ukrepih;
73. opozarja Svet na pravico Parlamenta, da je obveščen o vseh fazah postopkov, povezanih

¹⁴ UL C 298, 30.11.2002, str. 1.

s pogajanji in sklepanjem mednarodnih sporazumov, ter na njegovo pristojnost, da podeli ali zavrne odobritev takih sporazumov; je odločen, da bo uporabil te pristojnosti, kot so opredeljene v Pogodbah, da bi zagotovil preglednost in demokratični nadzor nad mednarodnimi sporazumi, doseženimi v imenu EU, ter izvajanje evropskega mirovnega instrumenta, kot je poudaril v svojem priporočilu z dne 28. marca 2019¹⁵, tudi kar zadeva njegovo dopolnjevanje z drugimi instrumenti EU na področju zunanjega delovanja;

74. ponavlja svoje stališče, da je skrajni čas za revizijo izjave o politični odgovornosti iz leta 2010, da bi izboljšali to podlago za odnose med Parlamentom in podpredsednikom/visokim predstavnikom;

o

o o

75. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Evropskemu svetu, Svetu, Komisiji, podpredsedniku Komisije/visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter vladam in parlamentom držav članic.

¹⁵ Priporočilo Evropskega parlamenta z dne 28. marca 2019 Svetu in podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko glede predloga visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Svetu, ob podpori Komisije, za sklep Sveta o vzpostavitvi evropskega mirovnega instrumenta, UL C 108, 26.3.2021, str. 141.

11.11.2021

MNENJE ODBORA ZA USTAVNE ZADEVE

za Odbor za ustavne zadeve

o izvajanju skupne zunanje in varnostne politike – letno poročilo 2021
(2021/2182(INI))

Pripravljaivec mnenja: Gerolf Annemans

POBUDE

Odbor za ustavne zadeve poziva Odbor za ustavne zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. meni, da geopolitične posledice pandemije covida-19 in čedalje večje zaostrovanje varnostnih razmer pomenijo izziv za skupno zunanjo in varnostno politiko Unije, kot ga doslej še ni bilo; poudarja, da mora Unija spričo tega izziva povečati odpornost in temeljito oceniti odzive na hitro spreminjajoče se globalno okolje, prav tako pa izboljšati njihovo učinkovitost in hitrost;
2. poziva vse pristojne nosilce odločanja v EU, naj občutno povečajo geopolitični odtis EU; poziva Komisijo in države članice, naj medtem z vsemi obstoječimi pravnimi in političnimi instrumenti krepijo vlogo EU v svetu; opozarja, da bi moral boj za človekove pravice in demokracijo ostati v središču skupne zunanje in varnostne politike; opominja na določbe iz Pogodbe, ki podpredsedniku Komisije/visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko podeljujejo pooblastila za vodenje skupne zunanje in varnostne politike Unije; poziva države članice, naj priznajo vlogo podpredsednika/visokega predstavnika v mednarodnih pogajanjih; v zvezi s tem ugotavlja, da pri teh pogajanjih pogosto ni predvideno sodelovanje podpredsednika/visokega predstavnika; poudarja, da bi bilo mogoče s povečanjem prepoznavnosti vloge podpredsednika/visokega predstavnika povečati tudi geopolitični učinek skupne varnostne in obrambne politike;
3. opozarja na člen 31(2) Pogodbe o Evropski uniji (PEU), ki Svetu omogoča, da nekatere odločitve o zadevah skupne zunanje in varnostne politike sprejema s kvalificirano večino, in na premostitveno klavzulo iz člena 31(3) PEU, ki predvideva postopen prehod na glasovanje s kvalificirano večino za odločitve na področju SZVP, ki nimajo vojaškega ali obrambnega pomena, temveč krepijo solidarnost in medsebojno pomoč EU v času krize; poudarja, da se mora EU odzvati na hitro spreminjajoče se globalno okolje, in opozarja, da le redko pošilja močne signale tretjim državam, zlasti tistim, ki jih vodijo avtokrati z agresivno zunanjo politiko;
4. je še vedno močno zavezan partnerstvu Unije z Natom, ki bo tudi v prihodnje bistveni

element varnostne politike EU; poudarja, kako pomembno je okrepiti strateško partnerstvo med EU in Natom; zato pozdravlja priprave na novo skupno izjavo EU in Nata, ki naj bi bila objavljena do konca leta; poziva podpredsednika/visokega predstavnika in države članice, naj izkoristijo priložnost za poglobitev večstranskega varnostnega sodelovanja z zaupanja vrednimi partnerji in poskrbijo za skladnost z notranjimi politikami; poudarja, da mora EU medtem prevzeti odgovornost in prek ustreznih okvirov notranje politike okrepiti varnostno politiko;

5. obžaluje, da na področju zunanje, varnostne in obrambne politike ni strukturiranega sodelovanja med EU in Združenim kraljestvom; poziva k celovitemu in učinkovitemu izvajanju sporazuma o trgovini in sodelovanju ter sporazuma o izstopu, zlasti določb v zvezi s sodelovanjem pri svetovnih vprašanjih na večstranskih forumih, spodbujanjem demokracije, pravne države in človekovih pravic, podnebnimi spremembami, režimi sankcij, neširjenjem orožja in razoroževanjem, bojem proti terorizmu in kibernetiko varnostjo; pozdravlja, da je bila ustanovljena parlamentarna partnerska skupščina EU in Združenega kraljestva ter poziva, naj se hitro sestavi in začne čim prej delovati;
6. opozarja, da so obrambni ministri EU 16. junija 2020 sklenili razviti strateški kompas za varnost in obrambo; ugotavlja, da bo pravno-politični sporazum predvidoma sprejet v začetku leta 2022¹; ugotavlja, da ima strateški kompas velik potencial in bi lahko postal jedro nove evropske obrambne strategije ter izboljšal sedanja orodja; prav tako ugotavlja, da je cilj strateškega kompasa spodbujati skupno evropsko „strateško kulturo“, ki bi države članice združila v skupnem razumevanju ključnih groženj za Evropo in rešitvah v zvezi s tem, kako lahko EU zagotavlja varnost;
7. poziva vse nosilce odločanja v EU, naj okrepijo prizadevanja za boj proti vmešavanju tujih tretjih strani, manipulativnim dezinformacijam, manipulacijam z informacijami in drugim hibridnim grožnjam, ki spodkopavajo zmožnost Unije za soočanje z novimi izzivi, ter naj razvijejo in učinkovito izvajajo njene notranje in zunanje politike; ugotavlja, da se je povečalo število dezinformacijskih kampanj, povezanih s pandemijo covida-19, in je seznanjen z negativno vlogo, ki so jo imeli nekateri akterji pri njihovem spodbujanju; poziva k boljšemu in bolj poglobljenemu usklajevanju, da bi pravočasno in učinkovito odkrivali in preprečevali kibernetike napade, ki bi lahko ogrozili notranjo stabilnost EU, in hibridne grožnje, pri katerih se migracije in oskrba z energijo zlorablja kot orožje, to pa ogroža notranjo in energetska varnost EU; poziva vse institucije EU in države članice, naj posodobijo svoje odzive na te grožnje, med drugim z novim svežnjem hibridnih orodij EU, ki bi moral vključevati usklajene skupne protiukrepe proti tujim napadalcem;
8. poziva Komisijo in države članice, naj omogočijo in okrepijo parlamentarni nadzor nad zunanjim delovanjem EU, tudi z nadaljevanjem rednih posvetovanj s podpredsednikom/visokim predstavnikom in Komisijo; poudarja, da ima takšen nadzor pomembno vlogo pri zagotavljanju pravnega delovanja evropske demokracije in zaupanja javnosti; poudarja, da je lahko tudi izhodišče za močnejšo institucionalno vlogo Parlamenta v skupni zunanji in varnostni politiki; poziva k hitremu zaključku pogajanj za posodobitev medinstitucionalnega sporazuma iz leta 2002 o dostopu Parlamenta do občutljivih informacij Sveta na področju varnostne in obrambne politike;

¹ Glej kratko predstavitev Evropskega parlamenta:

[https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2021/698057/EPRS_BRI\(2021\)698057_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2021/698057/EPRS_BRI(2021)698057_EN.pdf)

poziva k usklajevanju varnostnih in informacijskih storitev držav članic;

9. poziva, naj se instrumenti Parlamenta dejavno vključujejo v skupno zunanjo in varnostno politiko; poudarja, kako pomemben in edinstven je nabor programov Parlamenta za demokratizacijo, na primer „dialog Jeana Monneta“, namenjenih spodbujanju in krepitvi dela parlamentov; opozarja, da bi morale vse institucije EU sodelovati pri dejavnostih, katerih cilj je preprečiti svetovno nazadovanje na področju demokracije, vključno z opazovanjem volitev, mediacijo in dialogom, preprečevanjem konfliktov, podelitvijo nagrade Saharova in z njo povezano mrežo ter parlamentarno diplomacijo, pri čemer bi Parlament ohranil pomembno vlogo;
10. opozarja, da je Parlament v svoji resoluciji z dne 15. januarja 2020 o stališču Evropskega parlamenta o konferenci o prihodnosti Evrope² med prednostne politične naloge uvrstil „varnost in vlogo EU v svetu“; pozdravlja dejstvo, da so bili med drugim na podlagi tega sprejeti konkretni ukrepi, namreč v obliki plenarne delovne skupine za EU v svetu; ugotavlja, da številni prispevki na platformi konference predlagajo, naj se vloga EU v svetu okrepi; opominja, da lahko konferenca o prihodnosti Evrope ponudi priložnost za razpravo o institucionalnem stanju, ki se trenutno ne premakne z mrtve točke, in demokraciji EU da nov zagon; poziva udeležence konference, naj razmislijo o vseh možnostih za doseg tega cilja.

² UL C 270, 7.7.2021, str. 71.

INFORMACIJE O SPREJETJU V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE

Datum sprejetja	9.11.2021
Izid končnega glasovanja	+: 17 -: 2 0: 5
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Gerolf Annemans, Damian Boeselager, Fabio Massimo Castaldo, Włodzimierz Cimoszewicz, Gwendoline Delbos-Corfield, Pascal Durand, Daniel Freund, Esteban González Pons, Giuliano Pisapia, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Jacek Saryusz-Wolski, Helmut Scholz, Pedro Silva Pereira, Sven Simon, Antonio Tajani, Guy Verhofstadt, Loránt Vincze, Rainer Wieland
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Gunnar Beck, Angel Džambazki (Angel Dzhambazki), Alin Mituța
Namestniki (člen 209(7)), navzoči pri končnem glasovanju	Stelios Kiburopulos (Stelios Kypouropoulos), Ljudmila Novak

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

17	+
ID	Gerolf Annemans, Antonio Maria Rinaldi
NI	Fabio Massimo Castaldo
PPE	Esteban González Pons, Stelios Kibropoulos (Stelios Kypouropoulos), Ljudmila Novak, Sven Simon, Antonio Tajani, Loránt Vincze, Rainer Wieland
S&D	Włodzimierz Cimoszewicz, Giuliano Pisapia, Domènec Ruiz Devesa, Pedro Silva Pereira
VERTS/ALE	Damian Boeselager, Gwendoline Delbos-Corfield, Daniel Freund

2	-
ID	Gunnar Beck
THE LEFT	Helmut Scholz

5	0
ECR	Angel Džambazki (Angel Dzhambazki), Jacek Saryusz-Wolski
RENEW	Pascal Durand, Alin Mituța, Guy Verhofstadt

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani

INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU

Datum sprejetja	10.12.2021
Izid končnega glasovanja	+: 46 -: 9 0: 11
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Alviina Alametsä, Aleksander Aleksandrov Jordanov (Alexander Alexandrov Yordanov), Maria Arena, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Anna Bonfrisco, Reinhard Bütikofer, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Katalin Cseh, Tanja Fajon, Anna Fotyga, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Maximilian Krah, Andrius Kubilius, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Antonio López-Istúriz White, Lukas Mandl, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Urmas Paet, Dimitris Papadakis (Demetris Papadakis), Kostas Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Jérôme Rivière, María Soraya Rodríguez Ramos, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Jordi Solé, Sergej Stanišev (Sergei Stanishev), Tineke Strik, Hermann Tertsch, Hilde Vautmans, Harald Vilimsky, Idoia Villanueva Ruiz, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Salima Yenbou, Željana Zovko
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Özlem Demirel, Assita Kanko, Michal Šimečka, Mick Wallace
Namestniki (člen 209(7)), navzoči pri končnem glasovanju	Deirdre Clune, Charles Goerens, Maria Noichl, Bettina Vollath

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V PRISTOJNEM ODBORU**

46	+
NI	Fabio Massimo Castaldo, Márton Gyöngyösi
PPE	Aleksander Aleksandrov Jordanov (Alexander Alexandrov Yordanov), Traian Băsescu, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, Miriam Lexmann, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Lukas Mandl, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Željana Zovko
Renew	Petras Auštrevičius, Katalin Cseh, Charles Goerens, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Nathalie Loiseau, Urmas Paet, María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Dimitris Papadakis (Demetris Papadakis), Tonino Picula, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder, Bettina Vollath
Verts/ALE	Alviina Alametsä, Reinhard Bütikofer, Mounir Satouri, Jordi Solé, Tineke Strik, Salima Yenbou

9	-
ID	Maximilian Krah, Thierry Mariani, Jérôme Rivière, Harald Vilimsky
NI	Kostas Papadakis
The Left	Özlem Demirel, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace

11	0
ECR	Anna Fotyga, Assita Kanko, Jacek Saryusz-Wolski, Hermann Tertsch, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers
ID	Anna Bonfrisco, Susanna Ceccardi
PPE	Deirdre Clune
S&D	Maria Noichl, Sergej Stanišev (Sergei Stanishev)

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani